

КНИГА ЕЗЕКІІЛА.*

¹ Сталось у трийцятому році, у четвертому місяці, на п'ятий день місяця, як був я між полонянами над Ховар-річкою, одверзлись небеса, й я побачив видива Божі.

² На п'ятий день місяця — се був п'ятий рік після того, як одведено царя Йоакима[†] в неволю —

³ Надійшло слово Господнє до Езекиїла Вузієнка, сьвященника, в Халдейській землі, при Ховар-річці, й зійшла на його сила Господня.

⁴ Бачив же я — схопився завірухою вітер від півночі, знялась величезна хмара й клубом огонь, та промінне навкруги його, а з середини його, наче блискаucha мідь ув огні,

⁵ А з него показалаь подобина чотирьох звірят; вид же їх був такий: образ їх був чоловічий.

⁶ І в кожного було чотирі обличчя, і в кожного — четверо крил.

⁷ А ноги в їх були прості, а ступні в їх були, як у телця, й бризькали вони іскрами, як розпалена мідь бризькає.

⁸ А під крильми в їх із чотирьох боків були людські руки; й обличчя у них і крила в них — у всіх чотирьох.

⁹ А крильми торкались вони одно до одного; обличчя й крила в їх не повертались, як йшли вони: кожне простувало перед себе.

¹⁰ Подоба обличь їх: — зпереду було лице людське, правобіч — лице левине, лівобіч — лице бичаче в усіх чотирьох, понад тими — лице орлове в усіх чотирьох;

*

: Від р. 594–572 перед Христом. † 1:2 Після І. Параліп. 3, 16. 17. Ехонію.

11 І лиця їх і крила їх угорі були розділені, та в кожного по двоє крил сходилось одно з одним, а двоє вкривали тіло їм.

12 І йшли вони, кожен у сторону перед себе; куди поривав їх дух, туди й йшли вони; йдучи ж, не повертались.

13 А вид тих животин був, наче жар огняний, як смолоскипи; огонь ходив між тими животинами сюди й туди, й блищав огонь вельми ясно, й вилітали з огню блискавки.

14 І ввихались животини сюди й туди, наче блискавиця мигає.

15 І придивлявся я тим животинам, аж ось — на землі коло тих животин по одному колесу перед чотирьома лицями їх.

16 І були колеса видом і роботою, наче блискучий хризолит, і всі четверо були однаковісїнькі, а по вигляду їх і по споруді здавалось, неначе одно колесо було в другому колесі.

17 А йдучи, йшли вони на чотири боки; не звертали на бік, ідучи.

18 Обідде ж їх — високе й страшне, й було повно очок в обідді навкруги в усіх чотирьох.

19 І як йшли животини, так йшли й колеса коло їх, а як вони здіймались угору від землі, здіймались і колеса.

20 Куди хотів йти дух, туди йшли й вони, й здіймались колеса разом із ними; дух бо тих животин був у колесах.

21 Коли ті йшли, так йшли й колеса, а як ті стояли, то стояли й вони, як же ті здіймались від землі, здіймались і колеса разом із ними; бо дух животин був у колесах.

22 А над головами в животин була подобина твердині, блискуча, як подобина пречудного

кришталю, що понад головами в їх розпротирився.

23 А під твердинею розпротиривались їх крила, просто одно до другого, й в кожній було їх по двоє, що вкривали їм тіло.

24 І як вони йшли, чув я шум їх крил, ніби бурханне великої води, неначе грім Всемогучого, голосний шум, як се гуде в військовому таборі; а коли вони зупинялись, то крила опускали.

25 Бо як давався чути голос з понад твердині, що була над головами в їх, тоді вони зупинялись і опускали крила.

26 А понад твердинею, що була над головами в їх, була подобина престолу, з вигляду, як би з каменя сафіру, а над подобинею престолу видко було подобину чоловіка, що сидить на йому.

27 І видів я наче палаючу мідь, як огняне сяєво в середині його кругом; від поясниці його й висше, та й від виду поясниці його й низше бачив я, наче огонь, і було промінне навкруги.

28 Якою буває веселка на облаках в дощовий день, такий вид мало те сяєво навкруги.

2

1 Оттакий був появ подобини слави Господньої. Побачивши її, впав я на лице своє, а відтак почув голос говорючого, й сказав він мені: Сину людський! стань на ноги твої, я бо говорити му з тобою.

2 І як він се казав мені, ввійшов у мене дух, і поставив мене на ноги, й я чув говорючого до мене.

3 І сказав він до мене: Сину чоловічий! ось я посилаю тебе до синів Ізрайлевих, до того люду непокірливого, що відступили від мене; вони й їх отці — се зрадники передо мною аж по сей день.

⁴ Се сини з безстидним лицем і запеклим серцем, — до них я тебе посилаю, й скажеш їм: Так говорить Господь Бог:

⁵ Чи слухати муть вони, чи не слухати муть — се бо дом упрямий — та нехай знають, що був пророк між ними.

⁶ Ти ж, сину чоловічий, не лякайся їх і не страхайся мови їх, як вони бодяками й тернинами до тебе будуть, і тобі доведеться жити між скорпіонами, — не лякайся мови їх і не страхайся виду їх; вони бо дом упрямий;

⁷ Говори їм слова мої, чи будуть вони слухати, чи не будуть, вони бо непокірливі.

⁸ Ти ж, сину чоловічий, слухай, що я тобі буду говорити; не впирайся, як той дом упрямий. Ось, отвори рота та й з'їж, що я дам тобі.

⁹ Я глянув, аже се рука, простягнута до мене, а в руці — книговий звоєць.

¹⁰ І розгорнув його він передо мною, й ось, звиток той пописаний з лиця, й з вивороту; а написано на йому: жалощі, зітханнє, й горе.

3

¹ І сказав до мене: Сину чоловічий! з'їж, що перед тобою, з'їж оцей звиток, та й іди й говори до синів Ізрайлевих.

² Тоді отворив я уста, а він дав мені з'їсти той звиток;

³ І сказав мені: Сину чоловічий! нагодуй черево твоє, й засити утробу твою сим звитком, що передаю тобі. І я з'їв, і був він ув устах моїх такий солодкий, як мід.

⁴ І сказав мені: Сину чоловічий! встань та й іди до Ізрайлевого дому, й говори до них моїми словами;

⁵ Посилаю бо тебе не до народу з темною мовою й незрозумілим язиком, а до Ізрайлевого дому, —

⁶ Не до многих народів із темною мовою й незрозумілим язиком, що слів його ти не второпав би; хоч як би я й до тих послав тебе, то вони б тебе послушали;

⁷ Дом же Ізраїлів не хоче тебе слухати, бо вони не хочуть слухати мене, тим що дом Ізраїлів твердолобий і запеклого серця.

⁸ Ось, я вчинив твоє лице твердшим, як їх лица, і твого лоба твердшим, як їх лоби.

⁹ Як діамант, що твердий над камінь, вчинив я твоє чоло; не бійся їх і не лякайся перед лицем їх, хоч вони дом ворохобний.

¹⁰ І сказав дальше до мене: Сину чоловічий! усі слова мої, що говорити му тобі, прийми до серця й вислухай ушима твоїми;

¹¹ Оце ж ййди до вигнанників, до земляків твоїх, та й говори до них і скажи їм: Так говорить Господь Бог! чи будуть вони слухати, чи не будуть.

¹² І підняв мене дух у гору, й чув я позад себе голос, наче гуку громового: Благословенна велич Господня, (рушаюча) з місця свого!

¹³ І шум од крил у животин, що торкались одно об одно, й гуркіт од коліс коло них і гук голосного грому.

¹⁴ Отже дух підняв та й узяв мене й ішов я, сумуючи в тревозі серця мого, а рука Господня вагоніла на мені.

¹⁵ І прибув я так до переселенців у Тель-Абиб, і осів там, де вони жили, та й провів між ними сім день, у безтямі.

¹⁶ А по семи днях надійшло до мене слово Господне:

¹⁷ Сину чоловічий! я поставив тебе сторожем дому Ізрайлевого, й ти будеш дослуховатись слів із уст моїх і врозумляти їх від мене.

18 Коли я перекажу тобою безбожникові: Ти згинеш, а ти не станеш врозумляти його й говорити, остерегаючи безбожника від ледачої стежки, щоб йому жити, то беззаконник той умре в своїх проступках, я ж доправлятись буду крові його з рук твоїх.

19 Коли ж ти остерігав безбожника, а він не навернувся від безбожності своєї й не покинув беззаконної дороги своєї, так він умре в проступку своїму, а ти врятував душу твою.

20 І коли праведник одступить од праведності своєї та й укоїть беззаконність, як я положу йому спотичку, й він умре, — то, коли ти не остерігав його, він умре за свій гріх, і йому не згадаються праведні вчинки його, які вчинив, — від тебе ж буду я доправлятись крові його.

21 Коли ж ти остерігати меш праведника, щоб праведник не согрішив, та й він не согрішить, то й він жити ме за те, що дав себе врозумити, й ти спас душу твою.

22 І була там на мені рука Господня, і він сказав мені: Устань, йди в поле, а там буду говорити з тобою.

23 І рушив я та й пійшов у поле, і ось, стояла там велич Господня, — така велич, яку бачив я на річці Хеварі, і я впав на лице своє.

24 І ввійшов дух у мене, й поставив мене на ноги, й він говорив із мною та й сказав мені: Йди та запряся в домівці твоїй.

25 І ось, ти сину чоловічий, на тебе наложять поворози, і звяжуть тебе ними, й ти не будеш ні виходити ні ввіходити.

26 І приліплю язика тобі до гортані, і занімієш та й не будеш їм дорікати, вони бо — дом ворохобний.

27 А як я схочу говорити з тобою, тоді відчиню

уста тобі, й будеш говорити до них: Так говорить Господь Бог! Хто схоче слухати, — слухай, а хто не схоче слухати, нехай не слухає; вони ж бо дом непокірливий.

4

¹ Ти ж, сину чоловічий, возьми собі цеглину, положи перед себе, й начеркни на їй місто Єрусалим.

² І спорудь обляг проти його, й збудуй облягову башту проти його; насип вал кругом його; порозставляй облягове військо проти його, й пороби навкруги тарани проти його.

³ І возьми собі залізну дошку та й постав її, наче стіну між тобою й городом, і оберни проти його лице твоє, щоб він був наче ув облязі, й ти (ніби) облягай його. Се буде знаком домові Ізрайлевому.

⁴ Ти ж лягай на лівий бік та й возьми на його беззаконство Ізрайлеве. Скільки днів лежати меш, стільки нести меш (кару за) провини їх:

⁵ Я ж визначив тобі роки їх беззаконства лічбою днів — триста й девятьдесять днів будеш нести провини дому Ізрайлевого.

⁶ А як скінчиш їх, тоді лягай удруге на правий бік, і неси провину дому Юдиного сорок день; — день за рік, день за рік, кажу, визначив я тобі.

⁷ І оберни лице твоє й обнажену правицю твою на обляг Єрусалиму та й пророкуй проти його.

⁸ Оце ж я й вложив на тебе верву, щоб неможна було тобі повернутись із боку на бік, аж докіль скінчиш дні сього облягу твого.

⁹ Ти ж возьми собі пшениці та ячменю й бобу й сочовиці й пшона й вики та й усип ув одну посудину, та й роби собі хліб із того на всі дні, що лежати меш бока; триста й девятьдесять день їсти меш його.

10 А їсти меш твою харч вагою, що дня по двацять секлів; від пори до пори їсти меш.

11 І воду пити меш мірою, що-разу по шостині гину; від пори до пори пити меш стільки.

12 Їсти меш книшами ячміними; книші ж пекти меш перед їх очима в попелі з людського калу.

13 І сказав Господь: Так само їсти муть сини Ізрайлеві нечистий хліб свій посеред тих народів, що проміж них я їх порозганяю.

14 Тоді сказав я: Ой Господи Боже! я ж ніколи не поганив душу; я й падла, ні того, що звір роздирав, ніколи не їв з молоду та й досі; ніколи в уста мої не входило нечисте м'ясиво.

15 І сказав він до мене: Ну, так дозволяю тобі товарячий гній, замість людського калу, щоб пік на йому хліб твій.

16 І сказав іще до мене: Сину чоловічий! ось, я поламлю в Єрусалимі підпору хлібову, й їсти муть вони свій хліб під вагу й в смутку, та й будуть пити воду під міру в гризоті;

17 Бо буде в них недостача хліба й води й з переляком будуть вони глядіти одно на одного й нидіти за беззаконства свої.

5

1 Ти ж, сину чоловічий, возьми гострого ножа, — бритву голярську, й поведи нею (голючи) по голові в тебе й по бороді в тебе, потім возьми вагу та й поділи волоссе.

2 Третину спали посеред городу на огні, як будуть сповнятись дні облягу; другу третину візьми та й посічи мечем округ його, а третю третину розвієш вітром, бо я обнажу меча поза ними.

3 І возьми з того волосу трохи та й завяжи в полу в одежині твоїй.

⁴ А з цього ще візьмеш трошки та й укинеш ув огонь, і спали те в огні. З того загориться огонь на весь дом Ізраїля.

⁵ Так бо говорить Господь Бог: Ось — Єрусалим! Я поставив його посеред народів, навкруги його (чужі) краї.

⁶ Він же поводився проти законів моїх безбожнійше, як погани, й проти заповідань моїх гірше ніж землі кругом його; бо вони відкинули закони мої й не слухали заповідань моїх.

⁷ Тим же то так говорить Господь: За те, що ви перевишили проступками вашими самих поган, що навкруги вас, у заповіданнях моїх не ходите й постанов не виповнюєте, ба й не ходите по постановам поган кругом вас, —

⁸ Тим ось що говорить Господь Бог: От, я так само проти тебе; я сам розпічну караючий суд серед тебе перед очима в невірних.

⁹ І вчиню з тобою таке, якого не чинив іще ніколи, й чого ніколи вже не вчиню, — за всі твої мерзоти.

¹⁰ За те батьки в тебе їсти муть власні діти, а діти їсти муть батьків своїх, і заведу суд над тобою, й пушу весь останок твій на всі вітри.

¹¹ Тим же то так певно, як я живу, говорить Господь Бог: За те, що посквернив єси сьвятиню мою всіма гидотами твоїми й усякою поганню твоєю, я вменьшу тебе, й не зжалиться над тобою око мое, і не буде в мене милосердя на тебе.

¹² Третина в тебе вимре від морової зарази й вигине від голоднечі посеред тебе; друга третина поляже од меча навкруги тебе, останню ж третину пушу на всі вітри, а слідом за ними добуду меча.

¹³ Так довершиться гнів мій і вгаситься досада моя, і я вдоволюся; і зрозуміють, що я, Господь, сказав се в палкому гніві мойму, як довершиться над ними

яросць моя.

14 І зроблю тебе пусткою й погордою між народами в округ тебе, й перед очима в кожного, хто мимо буде проходити.

15 І будеш погордою й наругою, пересторогою та пострахом народам округ тебе, як я заведу над тобою суд у гніві й досаді й в лютих карах, — я, Господь виповів се, —

16 Як пошлю на них гострі стріли голоднечі на їх затрату, а пошлю їх вам на погибель, і скріплю голод між вами, і зломлю підпору-хліб у вас.

17 Як пошлю на вас голоднечу й звірре, щоб учинити вас бездїтними; й перейде проміж тебе пошесть і розлив крові, та наведу меча на тебе. Я, Господь, сказав се.

6

1 І надійшло до мене слово Господне:

2 Сину чоловічий! поверни лице твоє проти гір Ізрайлевих і віщуй проти них,

3 І промов: Ви, гори Ізрайлеві! слухайте слово Господне. Так говорить Господь Бог до гір і до горбів, до байраків і до долин: Ось, я наведу на вас меча та й порозбиваю висоти ваші;

4 І будуть жертівники ваші опустошені, стовпи ж ваші в честь сонця будуть порозбивані, а побитих ваших положу трупами перед ідолами вашими;

5 Так, положу трупи синів Ізраїльських перед їх бовванами й розкидаю кості ваші навкруги жертівників ваших.

6 По всіх осадах ваших обезлюдніють городи а висоти будуть побурені, щоб уже раз спустошити й розбурити жертівники ваші, щоб ідоли ваші

порозбивати, ваші сонячні стовпи порозвалювати й вироби ваші в ніщо обернути.

⁷ І падати муть посеред вас побиті люде, й зрозумієте, що я — Господь.

⁸ Та я збережу останок, що між народи од меча врятуються, як ви будете розкидані по чужих країнах.

⁹ І спогадають на мене врятовані ваші між народами, куди їх позаймають в полонь, коли я доведу до розкаяння блудні їх серця, відпавші від мене, й їх очі, блудивші за бовванами, й самі вони гидувати муть собою за те ледарство, що коїли своїми гидотами;

¹⁰ І спізнають, що я, Господь, не даремно погрожував наслати на них таку лиху годину.

¹¹ Так говорить Господь Бог: Сплесни руками твоїми й тупни своєю ногою та й покликни: Горе за всі погані лиходійства дому Ізрайлевого! поляжуть вони од меча, голоднечі й морової пошесті.

¹² Хто далеко, — помре од пошесті, а хто близько, поляже од меча, хто ж зостанеться й вирятується, згине від голоднечі. Оттак я довершу гнів мій на них.

¹³ І зрозумієте, що я Господь, як ваші побиті лежати муть серед ваших ідолів навкруги жертівників їх по всіх високих узгіррях, по всіх верхах нагірних, попід усіма зеленими деревами й під усяким гілястим дубом, на всіх тих місцях, де палили пахущі кадила всім ідолам своїм.

¹⁴ І простягну проти них руку мою й зроблю країну безлюдною пусткою від Дивлат-степу по всіх осадах їх, і зрозуміють, що я — Господь.

7

¹ І надійшло до мене слово Господнє, таке:

² Ти ж, сину чоловічий скажи: Так говорить Господь Бог: Кінець землі Юдиній, — кінець прийшов на чотири сторони землі.

³ Оце — кінець тобі; і пошлю на тебе гнів мій й судити му тебе по поступкам твоїм, і наложу на тебе (кару за) всі гидоти твої.

⁴ І не пощадить тебе око моє; не змилюсь на тебе, а відплачу тобі після доріг твоїх і (кари за) гидоти твої на тобі будуть та й зрозумієте, що я — Господь.

⁵ Так говорить Господь Бог: Лихо єдине (нечуване), ось приходить лихо.

⁶ Кінець наближився, прийшов кінець, наступає на тебе; ось вона прийшла,

⁷ Прийшла біда на тебе, осаднику землі! настає час, близько вже день заворушення, а не веселих погуків на горах.

⁸ Оце ж вилию над тобою досаду мою й довершу на тобі гнів мій; судити му тебе по поступках твоїх, і наложу на тебе кару за всі гидоти твої.

⁹ І не пощадить тебе око моє, я не помилую. По поступакам твоїм одплачу тобі, й гидоти твої будуть на тобі, і зрозумієте, що я — Господь караючий.

¹⁰ Ось він, той день; ось прийшла, наступила біда! виросла палиця, розрослась гординя,

¹¹ Та встає на палицю безбожності сила; і сліду з них не лишиться, і з багатства їх, і з шуму їх і з пишноти їх.

¹² Настав час, наближився день; хто купив, не веселись, а хто продав, не журись, бо гнів над усім людом його.

¹³ Хто бо продав, не вернеться вже до проданого, хоч би й zostались між живими; бо пророчий провид про всіх їх не зміниться, та й ніхто проступком своїм

не продовжить життя свого.

14 Затрублять у трубу, й усе збирається, та ніхто не рушає до бою; бо гнів мій над усіма ними.

15 Поза домом меч, а вдома помор і голод; хто в полі, од меча поляже, а хто в місті, того пожере голоднеча й пошесть морова.

16 А хоч деякі зміж них і повтікають, та будуть на горах, мов ті голуби долиняні, та всі вони будуть стогнати, кожне про свою провину.

17 У всіх руки послабнуть, а коліна, мов вода, задрожать.

18 І повдягаються в веретте, і ляк їх обгорне, а в усіх їх на лиці буде сором, і всі голови — обголені.

19 Срібло на улицю повикидають, а золото буде в них ні за-що; ні срібло бо, ні золото не здоліє їх уратувати в день палкого гніву Господнього. Вони не заситять ними душ своїх і не наповнять утроб своїх; та ж вони були приводом до їх беззаконностей.

20 І в пишних прикрасах своїх обертали вони їх на гордощі собі, та й робили з них образи гидких бовванів своїх; за те ж і вчиню я їх гидкими їм;

21 І подам його (золото) чужим на здобич, і безбожникам в землі на розграбленне, і вони посквернять його.

22 Я одверну від них лице моє, а ті опоганять тайний пробуток мій, і ввійдуть у него грабіжники, і осквернять його.

23 Зроби пута, бо ся земля переповнена кровавими лиходійствами, а місто повне насильства.

24 Я приведу що-найлютіїших із поганців, а вони посядуть домівки їх; і зроблю кінець гордошам потужних, та й сьвятині їх будуть опоганені.

25 І надійде на них погибель; вони шукати муть спокою, та не знайдуть.

²⁶ Прийде нещасте за нещастем, і (страшна) чутка за чуткою, і (марно) просити муть у пророка віщби, та й не стане науки в священника й поради в старців.

²⁷ І сумувати ме царь, і князя обгорне перестрах, а в землян дрожати муть руки. Я вчиню з ними після їх доріг, якими ходили, і після їх судів буду їх судити; і зрозуміють, що я — Господь.

8

¹ У шестому ж році, в шестому місяці, на пятий день місяця, седів я в домівці моїй, а передо мною седіли громадські мужі Юдейські, і зійшла там на мене рука Господня.

² Дивлюсь, аж ось видиво, схоже на людину. Від його чересел у низ — огонь, і від його чересел у гору — сяєво, мов розпалена мідь блискуча.

³ І неначе простяг він руку, й вхопив мене за волоссе на голові в мене, й підняв мене дух у гору між землею й небом та й поніс у Божих видивах у Єрусалим, до ввіходу в середню браму, що обернена на північ, де стояв ідол ревновання, що розбуджує ревнованне.

⁴ І ось, там слава Бога Ізраїльського, схожа на те видиво, що бачив я на полі*.

⁵ І сказав мені: Сину чоловічий! поверни очима на північ; я ж і кинув очима на північ, аж се — стоїть ід півночи від жертівної брами той ідол ревновання коло ввіходу.

⁶ І сказав він мені: Сину чоловічий! чи бачиш ти, що вони коять? Се велика гидота, що виробляє тут дом Ізраїлів, так що я постановив відступитись од моєї сьвятині. Та обернись, а побачиш іще більшу мерзоту.

* 8:4 Голов. 3, 22.

7 І привів мене до ввіходу в дворище; я подививсь, аж у мурі щілина.

8 І каже він мені: Сину чоловічий! пробери мур, і я пробрав мур, і ось двері.

9 І сказав мені: Увійди туди та споглянь на ті плюгаві мерзоти, які вони тут коять.

10 Я ввійшов і побачив всякі образи гидкого гаду та нечистих животин і всякі ідоли дому Ізрайлевого, вимальовані кругом по стінах.

11 А сімдесят мужів із старшин із дому Ізрайлевого стоять перед ними, та й Езанія Сафаненко серед них, а кожен держав кадильницю в руці, і густий дим од кадила підіймався в гору.

12 І сказав він до мене: Чи бачиш, сину чоловічий, що старші дому Ізрайлевого коять потай, кожен у своїй коморі? бо кажуть: Господь нас не бачить, Господь покинув сю країну.

13 Потім каже мені: Обернись, а побачиш іще гірші гидоти, що вони виробляють.

14 І повів мене до ввіходу в ворота дому Господнього, що 'д півночі, аж ось, там сидить жіноцтво, голосючи по Таммузі†.

15 І сказав ізнов до мене: Чи бачиш, чоловічий сину? та обернись, а побачиш іще гірші гидоти.

16 І повів мене на середнє дворище в дому Господньому, і ось, там коло ввіходу в дом Господень, між сіньми та жертівником стоїть чоловіка з двацять і п'ять, плечима до дому Господнього, а лицем ід сходу сонця.

17 І каже мені: Бачиш, чоловічий сину? Ще мало Юдиному дому тої гидоти, що вони тут коять, вони ще й надто сповняють землю безбожністю, і доводять мене до гніву. Дивись, вони прикладають галузки до

† 8:14 Любовник поганської богині-позпустниці Венери.

носів своїх.

¹⁸ За те ж і я чинити му в досаді своє. Не пощадить око моє, й не помилую; і хоч би вони громовим голосом до уш моїх покликали, я їх не вислухаю.

9

¹ І кликнув опісля мені в уші грімким голосом: Наближуються каранники міста, кожен із знярядом у руці до вбивання.

² І се прийшло шестеро від нагірніх ворот, що на північ, а в кожного в руці його зняряд до вбивання; між ними ж один, одягнений у лняну одяжу, а при боці в його писарський прибор; і прийшли та й постали коло мідяного жертівника.

³ І зіступила слава Бога Ізрайлевого з того херувима, що на йому була, до порога дому. І прикликав він того, що був у лняному одязі, що при боці в його був писарський прилад.

⁴ І сказав йому Господь: Пройди серединою по місті, по Ерусалиму, та й поклади знак на чолах у людей, що зітхають і сумують задля всіх гидот, які діються в городі.

⁵ А другим сказав — так, що я чув: Ійдіте позад його городом та й убивайте; нехай не милує око ваше й не щадить;

⁶ І старого й молодика, дівицю, дитину й жіноцтво вбивайте на смерть; із тих же, на кому положено знак, не займайте нікого, а починайте од моєї съвятині. І почали вони від тих мужів, що були перед храмом.

⁷ І сказав до них: Опоганьте храм, закидайте подвірря побитими, а потім вийдете. І вийшли вони та й почали вбивати по городу.

⁸ І як вони їх повбивали, а я зостався, впав я на лице й промовив: Ой Господи Боже! чи ти ж бо

вигубиш оце весь останок Ізраїля, виливаючи гнів твій на Єрусалим?

⁹ І сказав він мені: Безбожність дому Ізрайлевого й Юдиного велика, аж надто велика; ся країна повна кривавих гріхів, город же переповнений несправедливістю, бо вони кажуть: Покинув Господь ся країну, не бачить Господь.

¹⁰ Оце ж і моє око не пощадить і я не помилую; оберну поступки їх на їх же голову.

¹¹ Аж ось той, що в лняній одежі, той, що при боці в його писарські приряди, приніс звістку й сказав: Зробив я так, як ти мені приказав.

10

¹ І позирнув я, коли ж на твердині понад херувимами щось наче сапфир-камінь, щось наче престол було видко над ними.

² І сказав він до вдягнутого в лняну одягу: Увійди проміж колеса під херувимами, набери повні пригорщі жару зпід простору між херувимами та й висип на город. І ввійшов той перед очима в мене.

³ Херувими ж стояли праворуч од храму, як той чоловік ввійшов, й сповнила хмара середний двір.

⁴ Господня ж слава знялась із херувима до храмового порога, й сповнила хмара храм, та й двір був повен сяєва слави Господньої.

⁵ І чути було шум крил херувимових аж у крайньому придвіррі, мов би голос всемогущого Бога, як він говорить.

⁶ Як же він приказав одягнутому в лняну одягу: Набери жару з простору між херувимами, пійшов той і став коло колеса.

⁷ І простяг один херувим із між херувимів руку по той жар між херувимами, й узяв та й подав у

пригорщу одягнуеному в лняну одежу. Той взяв і вийшов.

⁸ Було ж у херувимів видко подобину рук людських під крильми.

⁹ І бачив я коло херувимів четверо коліс, по одному колесу коло кожного херувима, а на вид ті колеса, — як би з каменя хризолита.

¹⁰ Видом же всі четверо однакові, так ніби одно колесо було в другому.

¹¹ Як йшли вони, то йшли на чотири свої боки; йдучи ж, вони не обертались нікуди, тільки йшли до того місця, куди повернена була голова.

¹² А все їх тіло й їх спина й їх руки й їх крила й колеса кругом повні були очок, — так у всіх чотирьох коліс.

¹³ Колеса сї, як я чув, називано — Вихор.

¹⁴ В кожного ж із них було чотири лиця: Лице в одного — лице херувимове; лице в другого — лице чоловіче; у третього було лице левине, а в четвертого — лице орлове.

¹⁵ І знялись херувими в гору. Се були ті ж животини, що бачив я при Ховар-річці.

¹⁶ І як йшли херувими, то йшли й колеса коло них, і як херувими розпростирали крила, щоб ізнятись над землю, так не одділялись од них і колеса, а були все при них.

¹⁷ Як вони з'упинялись, то й колеса з'упинялись; а як вони здіймались угору, та й колеса здіймались; був бо в них животний дух.

¹⁸ І покинула слава Господня храмовий поріг та й стала над херувимами.

¹⁹ І замахали херувими крильми, й знялись угору перед очима в мене від землі; як вони підіймались, та й колеса коло них. І з'упинились вони коло ввіходу

в восточню браму в Господньому дому, а над ними сияла слава Бога Ізрайлевого.

20 Се були сі самі животи́ни, що я бачив при Ховар-ріці́ у підні́жжі́ Бога Ізрайлевого, й взнав я, що се були херувими.

21 У кожного — по чотири лиць, і в кожного по чотири крил, і щось наче людські руки були в їх під крильми.

22 А подобина лиць у них була та сама, яку я бачив при Ховар-ріці́, — й вид їх і самі вони. Кожний ішов навпростець перед себе.

11

1 І підняв мене дух вгору, й приніс мене до восточної брами в дому Господньому, що стояла на схід сонця. Там, коло ввіходу в ворота стояло два́йцять і п'ять чоловіка, й завважав я між ними народніх князів Езанію Азуренка й Фалтію Банеєнка.

2 І сказав він мені: Сину чоловічий! се ті люде, що в їх лихе на умі й на шкоду сьому місту дораджують.

3 Вони бо говорять: Ще не близько; будемо дома будувати; він (город) — се котел, а ми м'ясиво.

4 Тим же то пророкуй проти них, ой пророкуй, сину чоловічий!

5 І зійшов на мене Господень дух, і сказав до мене: Промовляй: Так говорить Господь: Що ви говорите, доме Ізраїлів, і що в вас на душі, — се я знаю.

6 Багато положили ви трупом у сьому городі, й закидали улиці його побитими.

7 Тим же то ось як говорить Господь Бог: Ті побиті, що ви положили трупом проміж вами, — вони м'ясиво, а місто — казан; вас же я повиводжу з него.

8 Меча ви боїтесь, то ж я приведу на вас меч, говорить Господь Бог.

9 І повиводжу вас геть, і пооддаю вас на поталу чужоземцям, й розведу над вами суд.

10 Од меча поляжете; на Ізраїлській грядиці судити му вас, і тоді зрозумієте, що я — Господь.

11 Не буде він вам казаном, а ви не будете мясивом у казані; бо на границі Ізраїлській судити му вас.

12 І зрозумієте, що я — Господь, — той, що в його заповідях ви не ходили, й його закону не певнили, а поступали по законах народів, що навкруги вас.

13 І сталося, що як я так пророкував, несподівано вмер Фалтія Банеєнко. І впав я на лице, й кликнув голосно: Ой горе, Господи Боже! невже ж бо ти хочеш вигубити останок Ізраїля?

14 І надійшло до мене слово Господнє:

15 Сину чоловічий! твоїм братам, твоїм родичам та й усьому дому Ізраїля укупі говорять осадники Єрусалимські: Далеко вони від Господа; нам оддана ця земля в посіданне.

16 Оце ж скажи їм: Так говорить Господь Бог: Хоч я позасилав їх проміж поган та порозкидав їх по землях, то я буду їм наче малою сьвятинею в тих землях, куди вони позаходили.

17 Тим же то скажи: Так говорить Господь Бог: Я позбіраю вас ізпроміж народів і повиводжу всіх із тих земель, де ви порозсївані, та й наділю вам ізнов землю Ізраїлську.

18 І поприходять вони туди, й повикидають звідти всі гидоти її і всю погань її.

19 І дам їм одно серце й вложу в них нового духа; й вийму з їх тіла серце камяне, а дам їм серце тілесне,

20 Щоб ходили вони в заповідях моїх, та певнили постанови мої, і будуть вони моїм народом, а я буду їх Богом.

21 А чие серце пристане до їх ідолів і гидот, тих учинки я оберну на голову їх, говорить Господь Бог.

22 Тоді підняли херувими крила свої, а колеса з ними, слава же Господа Бога Ізрайлевого була над ними.

23 І знялась слава Господня зпосеред міста та й з'упинилась над горою, що на востоці од городу.

24 І підняв мене дух угору та й переніс у видиві духом Божим у Халдейську землю до вигнанників. І віднято від мене видиво, що я бачив.

25 І переповів я вигнанникам усі слова Господні, що він виявив мені.

12

1 І надійшло до мене слово Господнє, таке:

2 Сину чоловічий! ти живеш серед неслухняного дому; вони мають очі, щоб убачати, та не бачать, мають уші, щоб чувати, та не чують; бо вони дом ворохобний.

3 Ти же, сину чоловічий, наготов собі потрібне до переносин, та й переносися серед ясного дня перед їх очима, й перенесешся перед очима в їх із твоєї осади на друге місце. Може їм відкриються очі, хоч вони дом упрямий;

4 Виноси ж твою знадобу, потрібну до мандрівки, в день перед очима в їх, сам же вийдеш перед очима в їх увечорі тим робом, як се виходять ті, що переносяться.

5 Перед очима в їх проламли собі отвір у стіні, та й виносися тою проломною.

6 Перед очима в їх виноси знадобу на плечах; виноси ж у потемках, закривши собі вид і не позираючи на країну; я бо поставив тебе знаком домові Ізрайлевому.

7 І вчинив я так, як мені заповідано: знадобу мою, потрібну до переносин, повиносив у день, а

ввечорі пробрав собі рукою діру в стіні, виніс клунок у потемках та й взяв на плечі перед їх очима.

⁸ Уранці ж надійшло слово Господнє до мене:

⁹ Сину чоловічий! чи ж не буде питати тебе дом Ізраїля, той дом неслухняний: Що се ти робиш?

¹⁰ Відкажи ж їм: Так говорить Господь Бог: Се є віщба про володаря Єрусалимського й про весь дом Ізраїля, що там живе.

¹¹ Скажи: Я — знамено пророче вам. Як я вчинив, так станеться з ними, — в чужину, в неволю пійдуть вони.

¹² І володарь посеред них візьме клунок на плечі та й вийде потемки. Проломлять мур, щоб його виправити; він затулить собі вид, так що не бачити ме очима землі сієї.

¹³ І розложу на него сїть мою, і спіймається він у волок мій, і одведу його в Вавилон, у Халдейську землю; та він її не буде бачити, й умре там*.

¹⁴ А всіх, що навкруги його, помочників його й усе військо його, порозвіаю на всі вітри, а позад їх добуду меча.

¹⁵ І визнають, що я — Господь, як розсію їх проміж народами й порозвіаю їх по всіх землях.

¹⁶ І збережу небагато з них од меча, голоднечі й мору, щоб вони розповідали про всі гидоти свої проміж народами, куди позаходять, і всі зрозуміли, що я, — Господь (справедливий).

¹⁷ І надійшло до мене слово Господнє:

¹⁸ Сину чоловічий! їж хліб твій з тривоگوю, й воду твою пий, дрозжучи й сумуючи,

¹⁹ Та говори й до люду землі: Так каже Господь Бог про Єрусалимські осадники й про землю Ізраїля: Хліб свій їсти муть вони у смутку й воду свою пити муть у

* **12:13** IV. Цар. 25, 7. Ерем. 39, 7.

журбі, земля бо їх перестане давати врожай свій за неправедності всіх осадників своїх.

²⁰ І городи, нині людні, обезлюдіють, і земля зробиться пустинею, і визнаєте ви, що я — Господь.

²¹ І надійшло до мене слово Господнє:

²² Сину чоловічий! що се в вас, ув Ізраїль-землі за поговірка: Багато часу проміне і всяке пророче видиво покажеться марним?

²³ Оце ж скажи їм: Так говорить Господь Бог: Положу кінець сій примовці, і не буде вже тієї приговорки в Ізраїлі: проте скажи їм: Близький час і справдиться всяке видиво пророче.

²⁴ Бо вже в дому Ізрайлевому не буде марним ніяке видінне пророче й ні одно віщування не покажеться ложним.

²⁵ Бо се я, Господь, буду говорити й яке слово ні проречу, воно справдиться, та й не буде проволоки; таки за ваших днів, ти доме упрямий, виречу слово, й зараз спевню його, говорить Господь Бог.

²⁶ І надійшло до мене слово Господнє:

²⁷ Сину чоловічий! Ось, дом Ізраїля говорить: Пророче видиво, що він бачить, станеться хиба в далекому часі; він пророкує про далекі часи.

²⁸ Оце ж скажи їм: Так говорить Господь Бог: Не буде проволочки ні єдиному слову мойму; слово, що вивісім, справдиться, говорить Господь.

13

¹ І надійшло до мене слово Господнє:

² Сину чоловічий! пророкуй проти пророків Ізрайлевих, що пророкують, і скажи тим пророкам, що пророкують (вигади) із свого серця: Почуйте слово Господнє!

3 Так говорить Господь Бог: Горе пророкам безумним, що йдуть за власним духом, а ніякого видива (од Бога) не бачили!

4 Пророки твої, Ізраїлю — мов ті лиси в норах.

5 Ви не ввіходите в проломини й не обводите муром дому Ізрайлевого, щоб стояти твердо в бою, як настане день Господень.

6 Бачать вони нісенітницю та й проголошують неправду, мовляючи: Господь сказав; а Господь їх не посилав, та ще й уводять надією, що слово справдиться.

7 Чи не марне ж видиво бачили ви, чи не ложне віщування виповідаєте, кажучи: Господь сказав? я ж не говорив.

8 Тим же то так говорить Господь Бог: За те, що ви говорите нісенітниці, й подаєте за видиво неправду, то ось я — проти вас, говорить Господь Бог.

9 І буде рука моя проти тих пророків, що ніби бачять пусте й пророкують лож; у раді народу мого вони не будуть і в спис дому Ізрайлевого не впишуть їх, та й в землю Ізраїля вони не прийдуть, а тоді зрозумієте, що я — Господь Бог.

10 За те, що вони баламутять мій люд, мовляючи: мир-безпека, а миру нема, й як той ставить стіну, вони мастять її глиною,

11 То скажи тим мастільникам; що вона впаде. Прийде ливень, камянний гряд і вихор, та й розвалить її.

12 І ось, розпадеться стіна, й хиба тоді не скажуть вам: Де ж той тинок, що ви тинкували?

13 Тим же то ось як говорить Господь Бог: Пошлю вихра в моїй досаді, і ливне ливень у гніву мойму, й вдарить камянний гряд в ярості моїй і все розбурить.

14 І розкидаю стіну, що ви її ліпили глиною, й повалю її на землю, що й основи буде видко, і впаде

вона, та й ви з нею погинете, й визнаєте, що я — Господь.

15 І виллю досаду мою на стіну й на тих, що її ліпили, та й скажу до них: Нема стіни та й нема мастільників її —

16 (нема) Тих пророків Ізрайлевих, що пророкували Єрусалимові та вістили йому видава спокою, коли нема спокою, говорить Господь Бог.

17 Ти ж, сину чоловічий, звернись грізно лицем твоїм проти дочок народу твого, що роблять себе пророчицями по своєму духу, й пророкуй проти них,

18 І скажи: Так говорить Господь Бог: Горе тим, що шиють чарівницькі мішки під лікті та роблять покривала на голову кожного зросту, щоб душі ловити! Хиба ж ви, переловлюючи душі мого народу, спасете душі власні?

19 Ви безчестите мене перед народом моїм за пригорщ ячменю та за шматок хліба, погублюючи душі, що не повинні вмірати, а обіцюючи життє душам, що не годиться їм жити, — тим, що ошукуюте нарід, що любить слухати брехні.

20 Тим же то так говорить Господь Бог: Ось я противен вашим чарівницьким мішочкам, що ними ви приманюєте душі, щоб прилітали, та й повириваю їх із під рук у вас, і пуцу на волю ті душі, що ви ловите.

21 І пороздираю окривала ваші, та й вибавлю нарід мій з рук ваших, і не буде він здобичею в руках ваших, і визнаєте, що я — Господь.

22 За те, що ви праведникове серце оmanoю засмучуєте, я ж не хотів би завдавати йому смутку, й за те, що піддержуєте безбожного руки, щоб не навернувся від ледачої дороги своєї, та не вберіг душі своєї, —

23 За те ніякої вже нісенітницї не будете видіти та й не діждете віщувати, й я вибавлю нарід мій із рук

ваших, та й визнаєте, що я — Господь.

14

¹ Прийшли ж до мене кілька громадських мужів Ізрайлевих та й посідали передо мною.

² І надійшло до мене слово Господнє:

³ Сину чоловічий! сї мужі допустили до свого серця ідоли та й поставили перед себе спотичку до безбожності; чи ж можу я, запитаний, їм відповідати?

⁴ Тим же то розмовляй із ними й скажи їм: Так говорить Господь Бог: Як хто з дому Ізрайлевого, що допустив до свого серця ідоли свої та й поставив перед себе спотичку до безбожності, прийшов до пророка, то чи ж можна мені, Господеві, відповідати такому, занечищеному ідолами?

⁵ Нехай дом Ізраїля зрозуміє серцем, що всі вони зробились мені чуженицями через ідоли свої,

⁶ Тим же то скажи домові Ізрайлевому: Так говорить Господь Бог: Навернітесь і покиньте боввани свої і одверніте лице своє від усіх гидот ваших.

⁷ Бо коли хто з дому Ізрайлевого й з чужениць, що пробувають між Ізраїлем, одцурається мене, а допустить ідоли свої в серце своє, та й поставить перед себе спотичку до безбожності, і прийде до пророка, щоб через його у мене поспитати, так чи дам же я, Господь, йому відповідь від себе?

⁸ Ні, я оберну гнівне лице моє проти такого й зроблю з його знамено й приповість і викореню його зпроміж народу мого, щоб зрозуміли ви, що я — Господь.

⁹ Коли б же пророк дав підойти себе й дав такий відказ, неначе бо то я, Господь, навчив його, сього пророка, то я простру проти його руку та й викореню його зпроміж люду мого, Ізраїля.

10 І візьмуть обидва вони на себе вину за гріх свій: Яка провина на питаючому, така вина й на пророкові,

11 Щоб дом Ізраїля не відхилявся вже більш од мене, та щоб не поганились усякими своїми беззаконствами, а щоб були моїм народом, а я їх Богом, — говорить Господь.

12 І надійшло до мене слово Господне:

13 Сину чоловічий! коли яка країна согрішить проти мене, зломивши віру мені й відступивши від мене, і я простягнув проти неї руку мою та й зломив підпору-хлібну, та послав на неї голоднечу та й почав губити в неї людей і скотину,

14 І коли б ізнайшлось у їй сих троє мужів: Ной, Даниїл та Йов, то вони спасли би своєю праведністю тільки самих себе, говорить Господь Бог.

15 Або коли б я наслав дике звірре на сю країну й воно б її обезлюдило, так що вона зробилась би такою пустокою, що ніхто б не переходив через неї через звірре,

16 То сі три мужі, в неї, — так певно, як я живу, говорить Господь, — не врятували б ні своїх синів, ані дочок, тільки вони самі спаслись би.

17 Або, коли б я послав меча на ту країну та й приказав: Перейди, мечу, по країні, та й почав вигублювати в неї людей і скотину,

18 То сі три мужі, як би були там, — так певно, як я живу, говорить Господь, — не врятували б ні синів своїх, ані дочок, тільки спаслись би самі одні.

19 Або коли б я послав на ту землю морову пошесть, і вилив на її досаду мою аж до проливу крові, вигубивши на їй і людей і скотину,

20 То Ной, Даниїл і Йов, як би вони там були, — так певно, як я живу, говорить Господь, — не врятували б ні синів, ані дочок, тільки спасли б власні душі

праведністю своєю.

²¹ Тільки, — так говорить Господь Бог: — як я пошлю мої найстрашніші кари — меч, голоднечу, люте звірре й морову заразу — на Єрусалим, щоб у йому вигублювати людей і скотину,

²² Так усе таки зістанеться там останок, сини й дочки, живими, що їх опісля виведуть ізвідти: отсі прийдуть до вас, а ви бачити мете поступки їх і вчинки їх, та й утішитесь тою недолею, що я навів на Єрусалим і усім тим, що я послав на його.

²³ Так, вони втішать вас, коли побачите їх поступки й учинки, й спізнаєте, що все, що я вчинив, не за дармо вчинив, говорить Господь Бог.

15

¹ І надійшло слово Господнє до мене:

² Сину чоловічий! чим деревина виноградня* лучша над усякі інші дерева, або галузки лози виноградньої — над деревами в лісі?

³ Чи беруть із неї полінце на який знадібок? чи беруть її хоч на колочок, щоб на йому яку річ повісити?

⁴ Ні, її кидають на пожир огневі, і як ізожре огонь обидва кінці її, та й обгорить середина її, чи ж годиться вона ще тоді на який виріб?

⁵ Ба, як вона ще ціла була, то й тоді не здалась би була ні на який знадібок, на який же виріб здасться вона, як огонь пожер її і вона обгоріла?

⁶ Тим же то говорить Господь Бог: Як деревину з виноградньої лози подав я на пожир огневі, так само подам йому й осадників Єрусалимських.

* 15:2 Ерем. 2, 21.

7 І поверну лице моє проти них; вони вийдуть із одного огню, а пожере їх другий огонь, і визнаєте, що я — Господь, як оберну проти них лице моє.

8 І зроблю сю країну пустинею за те, що спроневірилась, говорить Господь.

16

1 І надійшло до мене слово Господнє:

2 Сину чоловічий! вияви Єрусалимові гидоту його

3 Та й промов: Так говорить Господь Бог дочці Єрусалимській: Корінь твій і кодло твоє — із землі Канаанської; батько твій — Аморій, а мати Гетійка.

4 При народинах твоїх, того дня, як ти родилась, ні пупка тобі не обрізано, ні водою тебе не обрито, ні сіллю не натерто ані в пеленки не повито.

5 Нічие око тебе не пожалувало, щоб із милосердя хоч одно що з сього тобі зробити; ні, тебе викинуто в поле, — так мало цїновано душу твою того дня, як народилась еси.

6 І йшов я мимо тебе й побачив, тебе покинуту під ноги в крові твоїй, та й сказав тобі: Хоч ти й в крові — жий! Так, я сказав тобі: Живи в твоїй крові!

7 І наплодив я тебе безліч, як того зілля в полі; й виросла еси й зробилась велика й дійшла до принадної вроди; позаокруглювались груди в тебе, та й волос виріс густо; тільки ж була ти нага й некрита.

8 І переходив я попри тебе й побачив тебе, й видно було, що прийшла твоя пора любови. І накинув я полу одежі моєї на тебе, й прикрив наготу твою, й звязав себе з тобою присягою, говорить Господь Бог, та й стала ти моєю.

9 І викупав я тебе в воді, обмив із тебе кров та й намастив тебе олією.

10 І вдіг тебе в квітчасту одіж, й обув тебе в сафіянову обув, підперезав тебе висоном і обгорнув тебе шовками.

11 Окрасив тебе приборами: надів тобі на руки запинки, а на шию намисто,

12 Почепив тобі каблучку до носа й сережки до ушей, та й надів тобі пишний вінець на голову.

13 І красувалась ти в золоті й сріблі, а твоя одіж була — висон, шовк та взорчаста тканина; а годувалась ти пшеничною мукою та медом, і зробилась прегарною, та й доступила царської величності.

14 І пронеслась твоя слава між народи через уроду твою; була бо ти звершена в тих пишних прикрасах, що я вложив на тебе, говорить Господь.

15 Ти ж, горда на свою вроду та на велику славу твою, стала блудувати, й щедрила, блудуючи, кожного прохожого, оддаючись йому.

16 І жживала квітчастої одежі твоєї, щоб прибирати свої висоти та й блудувала на них так, як не бувало й не буде.

17 І взяла еси прикраси твої з мого золота й мого срібла, що я понадаровував тобі, та й поробила собі мужеські подобини з них і блудувала з ними.

18 І брала еси квітковане платтє твоє, та й з'одягала їх ним, і покладала перед ними кадило моє й оливу мою,

19 Та й хліб мій, що я давав тобі, пшенишне борошно, олію й мід, що ними я годував тебе, — те все покладала ти перед ними в любі пахощі їм; таке то коїлось! — говорить Господь Бог.

20 І брала еси твої сини й дочки твої, що роджала еси мені, та й приносила їм у жертву, — ніби ще не досить було тобі блудування твого.

21 Та ще й так жертвувала їм твої діти, що

проводила їх крізь огонь.

22 І при всіх гидотах твоїх та блудодійствах твоїх ти й не згадала про часи молодощів твоїх, як була нага й невікрита та покинута на потоптанне в крові твоїй.

23 А до всього ледарства твого — о, горе, горе тобі! — говорить Господь Бог, —

24 Понабудовувала собі будинки про блудування, построїла хижі на всякому майдані;

25 Та на кожному шляховому роздорожжі споруджувала собі висоти, соромила вроду твою, і розклала ноги твої кожному прохожому, й не знала годі в блудуванні твому.

26 Блудувала еси з Єгиптіями, сусідьми твоїми, довгорослими, й множила без кінця блудодійства твої, доводячи мене до гніву.

27 Тим же то простиг я руку мою проти тебе та й поменшив призначене тобі на прожиток, та й оддав тебе на самоволю ненавидниць твоїх, дочок Филістійських, що й самі соромляться розпустної дороги твоєї.

28 І блудувала еси з Ассирійцями, та й не наситилась, розпустувала з ними, та й не вгоноблялась.

29 І додавала нову розпусту в землі Канаанській з крамарями Халдеями, та й тим іще не вдовольнилась.

30 Яке ж утомлене мало бути серце в тебе, говорить Господь Бог, як ти все те коїла, як та непринуждана блудниця!

31 Коли будувала собі розпустничі хижі на кожному роздоріжжі й ставила підвиснення на кожному майдані, була ти не звичайною блудницею, — бо ти не приймала блудничої плати, —

32 Але була перелюбною жінкою, що замість свого мужа, приймала чужих.

33 Усім блудницям платять; ти ж сама давала гостинці полюбовникам твоїм, і підкупувала, щоб вони звідусюди приходили до тебе на блудодійство.

34 Ти в твоїй розпусті поводитись в супереч усім жінкам, бо не тебе шукали, а ти сама платила, тобі ж плати не давано.

35 Тим же то послухай, блуднице, слова Господнього!

36 Так говорить Господь Бог: За те, що ти розкидала гроші свої, і в розпусті твоїй відкривалась нагота твоя перед полюбовниками твоїми, та перед усіма гидкими ідолами твоїми, й що оддавала їм кров дітей твоїх, —

37 За се я позбіраю всіх полюбовників твоїх, що з ними ти розпустувала й їх любила, — вкупі з тими, що їх ненавиділа еси, — зберу їх звідусіль, і розкрию перед ними наготу твою і взрять вони ввесь сором твій.

38 І судити му тебе судом на зрадливих жінок і кроворозливниць, і наведу на тебе кроваву кару лютої ревливості;

39 І подам тебе їм на поталу, й порозбурюють вони розпустничі хижі твої й підвисшення твої, і зорвуть із тебе одіж твою, й заберуть прикраси твої, та й покинуть тебе нагою й некритою.

40 І скличуть проти тебе громаду та й побють тебе каміннем, й порубають тебе мечами своїми.

41 І пустять на пожар будинки твої, й зроблять суд над тобою в очах многих жінок; і положу кінець блудуванню твому й не будеш уже давати дарунків.

42 І зжену на тобі досаду мою, й відступить від тебе пересерде моє, й втихомирюсь і більш не буду лютувати.

43 За се, що не спогадала еси про часи молодощів

твоїх і роздосадувала мене всіма тими вчинками, — оберну я поступки твої на твою голову, говорить Господь Бог, щоб не чинила вже гріха після всіх гидот твоїх.

44 Ось, кожен, хто приповідями говорить, може сказати про тебе: Яка мати, така й доня.

45 Ти — дочка, вдалась у матір твою, що покинула чоловіка свого й дітей своїх; ти — сестра сестер твоїх, що покинули чоловіків своїх і діток своїх. Мати ваша Гетійка, а батько ваш — Аморій.

46 Старша ж сестра твоя — се Самарія з дочками своїми, що живе на ліво від тебе, а менша сестра твоя, що живе на право од тебе, — се Содом з її дочками.

47 Та ти й не по їх дорогах ходила й не їх гидоти коїла; того було в тебе ще мало: ти витворяла ще гірше ніж вони в усіх путях твоїх.

48 Так певно, як я живу, говорить Господь Бог: сестра твоя Содом з її дочками не чинила такого, як ти з твоїми дочками чинила.

49 Ось, у чому була беззаконна Содом, сестра твоя, з її дочками: в гордині, в немірності й в дармованні, та й ще, що вона бідолашньому й злиденньому помічної руки не подавала.

50 Вони розгорділи й чинили гидоти передо мною, а я побачивши се, відкинув їх.

51 Самарія ж не нагрішила й половини того, що ти; ти переважила їх у гидотах твоїх; у прирівнянні до твоїх мерзот показалися ті сестри твої праведнішими за тебе.

52 Неси ж сорому твою й ти, що ганила сестер твоїх; ти бо переважила їх гидотами своїми, й мерзотами своїми, які ти творила, оправдила еси їх.

53 Та я відкличу полонь їх, заверну полонених потомків Содоми й дочок її, та полонених Самарій й дочок її, а з ними й твоїх полонених.

54 Щоб ти несла сором твій і стидилась усього того, що коїла, й потішила їх.

55 І сестри твої, Содома з дочками своїми, вернуться до свого першого стану, й Самарія й дочки її вернуться до свого першого стану, а вкінці й ти та й дочки твої вернетесь до вашого першого стану.

56 Про сестру твою Содому, не було й згадки в устах твоїх за часів гордощів твоїх,

57 Аж доки ледарство твоє не виявилось, а ти з того часу попала в погорду в дочок Сирийських і всіх округи їх, дочок Филістійських, що зневажливо гляділи на тебе з усіх боків.

58 Так, за ледарство твоє та за гидоти твої ти приймаєш кару, говорить Господь Бог.

59 Так бо говорить Господь Бог: Вчиню з тобою так, як ти чинила, зневаживши присягу й зірвавши вмову зо мною.

60 Та я спогадаю про мій завіт із тобою за часів молодощів твоїх, та й відновлю завіт віковичний з тобою.

61 І спогадаєш про блудні дороги твої та й засоромишся, як почнеш приймати до себе сестер твоїх, старших і менших від тебе, та коли я давати му їх тобі за дочки, — та не з давньої вмови твоєї (зо мною).

62 І поновлю вмову мою з тобою, й визнаєш, що я — Господь,

63 Щоб ти згадала про все й соромилась, та не посьміла з великого стиду й уст отворити, як я все давне прощу тобі, що ти творила, говорить Господь Бог.

17

1 І надійшло до мене слово Господнє:

2 Сину чоловічий! загадай загадку та скажи приклад домові Ізрайлевому.

3 А промов: Так говорить Господь Бог: Величний орел з великими крильми й довгenezними махалами, з повним пестрим піррем злетів на Ливан-гору та й зняв із кедра вершок.

4 Відрізав один ізміж його зразків та й переніс у крамарську землю, й всадив його там у купецькому місті;

5 Так само взяв насіння з тієї землі та й посадив у землю плодющу; над великою водою посадив його, наче ивину.

6 І вирросло воно та й зробилось виноградиною, широкою, низького росту, похилою 'д землі, так що вітте її повилось ізнов по їй, а корінне зоставалось під нею; та й як зробилось воно виноградиною, так пустило паростки й розкинулось віттем.

7 Був же ще другий орел з величезними крильми й розкішним піррем, і ось, та виноградина погнала корінне своє до його й простягнула до його вітте своє, щоб він підливав її із борозд грядок своїх,

8 Хоч вона посаджена була на доброму полі, над великою водою, так що могла й без того розпускати вітте й приносити плід і зробитись виноградиною розкішною.

9 Тим же то скажи: Так говорить Господь Бог: Чи з сього буде користь? Чи не повіривають її коріння, чи не позривають її плоду, так що її пагонці посохнуть? Так, все молоде вітте її, що відросло в неї, посохне. Та ще й не з великою силою й не з многими людьми вирвуть її з коріннем.

10 І ось, хоч її посаджено, та чи буде з того користь? чи не всохне вона, скоро тільки подує на неї східний вітер? ой певно, всохне на тій самій грядці, де вона виросла.

11 І надійшло до мене Господнє слово:

12 Скажи сьому ворохобному дому: Чи не догадуєтесь, що воно значить? — Скажи: ось, йде царь Вавилонський на Єрусалим, і возьме його царя й князів його та й одведе їх до себе в Вавилон*.

13 І возьме другого з царського роду та й зложить із ним умову, і звяже його клятьбою й забере можних у тій країні з собою,

14 Щоб царство було принизене, та й не пійшло вже вгору знов; щоб воно додержувало вмову й стояло в ній твердо.

15 Той же зрадив його, пославши послы в Єгипет, щоб дано йому коней й багацько війська. Чи вийде йому се на добро? Чи вибавить себе той, що таке вдіяв?

16 Так певно, як я живу, говорить Господь Бог, у столиці того царя, що настановив його царем, а котрому він криво присягав, і поламав свою з ним умову, в него в Вавилоні він умре.

17 Фараон же нічого не вдіє проти великої потуги й многолічного люду в тій війні, як насиплють вал і побудують башти, щоб вигубити многі душі.

18 Він змаловажив клятьбу, поламав умову, й дав свою руку другому; вчинивши все те, він не спасе себе.

19 Тим же то ось так говорить Господь Бог: Так певно, як я живу, присягу мою, що він змаловажив, і вмову в ім'я моє, що він поламав, оберну на його голову.

20 І закину на його невід мій, і вловиться він у сіть мою, та й одведу його в Вавилон, і буду там судитись із ним за його віроломність проти мене.

21 А всі втікачі з усіх полків його поляжуть од меча;

* 17:12 IV. Цар. 24, 10.

которі ж зостануться, тих порозвіваю на всі вітри, щоб ви зрозуміли, що се я, — Господь, сказав те.

²² Так говорить Господь Бог: Я возьму із верховіття високого кедра та й посаджу, — з найвисших його паростків відотну ніжний пагончик та й посаджу на високій і величній горі.

²³ На вершку гори Ізрайлевої посаджу його; й пустить він вігте, і вродить овощі, й виросте він у величного кедра, й жити ме в тіні його всяке птаство.

²⁴ І всі польові дерева побачать, що я, Господь, високі дерева понижую, а низьке дерево підвисшую; зелене дерево висушую, а сухе дерево чиню цьвітучим. Я, Господь, сказав так, і так учиню.

18

¹ І надійшло до мене слово Господнє:

² Чого ви в землі Ізраїльській повторяєте все оцю приповідку та говорите: Батьки їли кислі грони, а в дітей на зубах оскома?

³ Так певно, як я живу, говорить Господь Бог, не будуть уже більш тої приповідки в Ізраїлі повторяти.

⁴ Ось бо, всі душі — мої, чи душа батькова чи душа синова, — мої вони. Котора душа провинить, тота й умре.

⁵ Хто праведен і творить суд і справедливість,

⁶ На горах жертівнього мяса не їсть і очей до ідолів у дому Ізрайлевому не зводить, жени свого ближнього не поганить та й до своєї жінки в часі її нечистоти не пригортається;

⁷ Нікого не тіснить; застав своїму довжникові вертає; ніякого насилування не чинить; свого хліба голодному подає й нагого одіжжю вкриває;

⁸ На лихву не позичає й приросту не бере; від ледарства руку свою далеко держить і в справах між чоловіком а чоловіком суд справедливий вирікає;

⁹ Хто ходить у заповідях моїх і постанов моїх щиро додержує, — той прав, і певно буде жити, говорить Господь Бог.

¹⁰ Як же проявить сина розбишаку, що проливає кров і чинить се або те,

¹¹ Чого батько не чинив: їсть м'ясиво жертівне на горах і жену свого ближнього поганить;

¹² Нуждаря і вбогого тіснить; насилу видирає; заставу не вертає й зводить очі до ідолів; коїть гидоти;

¹³ Позичає на лихву й бере приріст, — чи ж такому жити? Ні, він не буде жити. Хто всі ці мерзоти коїть, такому напевно буде за кару смерть; кров його на йому буде.

¹⁴ Коли ж хто проявить сина, й син бачить всі переступи батькові, сам же їх не чинить,

¹⁵ На горах жертовного не їсть, до ідолів, що в Ізраїлі, не знімає очей своїх; жени ближнього свого не поганить;

¹⁶ Другого не тіснить, заставу не бере й насилу не видирає; подає голодному хліба свого й вкриває нагого одіжжю;

¹⁷ Держить руку свою далеко від кривди, не бере лихви й користі; певнить мої прикази та й ходить дорогою заповідей моїх, — такий не вмере за батьківські провини; ні, він буде жити.

¹⁸ Батько ж його, за те безсеречно тіснив, рабував брата свого, та чинив усяке лихо посеред земляків своїх, — він мусить умерти за свою провину.

¹⁹ Ви скажете: Чом же не переносить син кари за провини батькові? Тим, що син поступає по закону й по правді, усі мої заповідання певнить і їх додержує, — тим він і жити ме.

²⁰ Та душа, що грішить, та й вмерти мусить. Син за вину батькову не буде одвічати, а батько не буде двигати вини синові. Праведність праведного

зостанеться на йому, та й безбожність безбожного на йому буде.

21 Ба й безбожник, як одвернеться од усіх гріхів своїх, які творив, і буде певнити всі мої постанови, й усе чинити по закону й по справедливості, буде жити, не вмере.

22 Усі проступки його, що їх коїв, не будуть пригадуватись йому; по своїй праведності, що буде чинити, він жити буде.

23 Хиба ж мені безбожникова смерть люба, говорить Господь, — а не те, щоб він вернувся з дороги своєї та й жив?

24 Коли ж би праведник одступив од своєї праведності і жив неправедно, та коїв усі ті гидоти, що беззаконник творить, то — чи ж йому жити? Ні, не спогадаються йому всі його праведні вчинки, що він чинив, а за беззаконство своє, що його творить, і за гріхи свої, якими грішить, мусить він умерти.

25 Коли ж скажете: Несправедлива путь Господня, — то послухай, ти, доме Ізраїля! Чи то ж моя путь несправедлива? Чи скорше не ваші дороги неправедні?

26 Та ж коли праведник відступає од своєї праведності і творить ледарство, то він умерає за свою неправедність, що вчинив.

27 Коли ж безбожник навертається од безбожності своєї, що її коїв, та чинить суд і правду, то він навертає свою душу до життя.

28 Він нарозумився і відвернувся од усіх своїх ледачих учинків; тим і зостанеться живим, не вмере.

29 Та й ще сьміє дом Ізраїля говорити: Не по правді чинить Господь! Чи справді ж бо мої путі несправедливі? чи ж то не ваші дороги неправедні?

30 Тим же то я й судити му вас, доме Ізраїля,

після доріг ваших, говорить Господь Бог; покайтеся ж і відверніться від усіх проступків ваших, щоб безбожність не була вам спотичкою.

³¹ Повідкидайте від себе всі гріхи ваші, якими ви грішили, й сотворіте собі нове серце й дух новий; а тоді чого ж би вам умірати, доме Ізраїля?

³² Мені бо не люба смерть того, хто мусить умерти, говорить Господь Бог; оберніться ж і жийте!

19

¹ Ти ж заплач над князями Ізрайлевими,

² Та й кажи: Що за левиця була в тебе мати! Між левами розлягалась, левчуків пестила.

³ І згодувала одного зміж левчуків своїх, і став він левом, і навчивсь ловити здобич, та й пожерав людей.

⁴ І прочули се народи та й спіймали його в яму, й в кайданах одвели в Єгипецьку землю.

⁵ І, пожадавши, побачила, що марна визволу надія, і взяла другого з левчуків своїх, та й зростила левом.

⁶ І, ставши великим левом, почав він ходити поміж левами й навчивсь ловити здобич, людей пожерати.

⁷ І опоганював вдовиці, й міста пустошив; і обезлюділа земля та й усі осади її від реву його.

⁸ Тоді встали на його народи із земель примезних та й розкинули на його сіті свої і спіймали в яму.

⁹ І посадили його в клітку й одвели в ланцюгах до царя Вавилонського; заперли в темниці, щоб не чути вже було реву його в Ізраїлі по горах.

¹⁰ Мати твоя була, наче та виноградина, насаджена понад водою; була вроджайна, повна віття, від достатку води.

¹¹ І виростили в неї пруди кріпкі, хоч би й на скипетри володарів; і виросла вона високо й віттясто, та й видніла далеко в гущині пагонців своїх.

12 Но в гніву (Божому) вирвано її з корінням, і кинуто на землю, а вітер від сходу висушив плід її; повиривані, повсихали кріпкі пагонці її; огонь пожер їх.

13 А тепер її в пустиню пересадили, в суху, безводню землю.

14 І вийшов огонь із пня галуззя її, пожер грони її, та й не зосталось у неї прутів кріпких на жезла царські. Оце та жалібна пісня, — вона й полишиться нею на плач.

20

1 Сьомого року, в пятому місяці, в десятий день місяця, з'явились у мене мужі громадські Ізраїльські, поспитати Господа, та й посідали передо мною.

2 І надійшло до мене слово Господнє, таке:

3 Сину чоловічий! промов до громадських мужів Ізраїлевих і скажи їм: Так говорить Господь Бог: Ви прийшли питати мене? Так вірно, як я живу, не дам вам відповіді, говорить Господь Бог.

4 Коли ж хочеш їх судити, коли хочеш їх судити, сину чоловічий, так обяви їм гидоти батьків їх та й скажи:

5 Так говорить Господь Бог: Того часу, як вибрав я Ізраїля, зняв я руку мою, кленучись перед потомками дому Якового, й обявив їм себе в Єгипті, і зняв руку мою й сказав їм: Я — Господь, Бог ваш!

6 Того ж часу зняв я так само руку мою та й закликав, що виведу їх із Єгипту в землю, що вигледів про них, — в землю, текущу молоком та медом, красу між усіма землями,

7 Та й сказав їм: Повідкидайте кожен гидоти від очей ваших і не поганьтесь ідолами Єгипецькими: Я — Господь, Бог ваш!

8 Та вони встали проти мене, й не схотіли слухати мене; ніхто не відкинув гидот від очей своїх ані

відцуравсь ідолів Єгипецьких. І сказав я собі: Вилию на них досаду мою, вичерпаю на них гнів мій посеред землі Єгипецької.

⁹ Та вчинив я опісля інакше, а то через імя моє, щоб не подати його в неславу перед народами, між котрими вони пробували, та що перед їх очима я себе явив їм, хочачи вивести їх із землі Єгипецької.

¹⁰ І вивів я їх із Єгипту та й привів у пустиню,

¹¹ І дав їм заповіді мої, й об'явив їм постанови мої, щоб чоловік, додержуючи їх, жив через них.

¹² Я дав їм також суботи мої, щоб були знаменом між мною а ними, та щоб знали вони, що я — Господь, которий їх освящує.

¹³ Та дом Ізраїля став опір проти мене в пустині: вони не ходили в заповідях моїх і відкинули постанови мої, котрі виконуючи, чоловік жив би через них, та й суботи мої вони зневажали; і знов я був намірився вилити на них досаду мою в пустині і їх вигубити.

¹⁴ Та й знов учинив я задля імені мого, щоб не подати його в зневагу в народів, що перед їх очима я їх вивів.

¹⁵ Тим то зняв я руку мою проти них у пустині та й заприсяг, що не приведу їх у землю, що призначив їм, — у землю, текущу молоком і медом, красу між усіма землями, —

¹⁶ За те, що вони відкинули постанови мої й не ходили в заповідях моїх та зневажали суботи мої, бо серце їх тягло за ідолами їх.

¹⁷ Та моє око зжалувалось над ними, та й я не вигубив їх до нащадку в пустині.

¹⁸ І говорив я до їх синів у пустині: Не ходіте слідом отців ваших і не заховуйте встанов їх та не поганьтесь ідолами їх.

¹⁹ Я бо — Господь, Бог ваш: ходіть у моїх заповідях

і мої постанови заховуйте та певніте.

20 І держіте суботи мої сьвято, щоб вони були прикметою між мною й вами, та й тямте собі, що я — Господь, Бог ваш.

21 Та бо й сини стали опір проти мене: в заповідях моїх вони не ходили й постанов моїх не перестерігали; не виповняли того, що, виповнячи, міг би чоловік жити, та й зневажали суботи мої. Тим то сказав я собі: ізжену на них гнів мій, вичерпаю на них досаду мою в пустині.

22 Та й знов з'упинив я руку мою, а вчинив се задля імені мого, щоб не подати його в зневагу в народів, що перед очима в них я їх вивів.

23 Та все ж таки підняв я у пустині руку мою й закликав, що розпорошу їх проміж народами й порозсіваю по землях.

24 За те, що вони моїх постанов не певнили й мої заповіді відкинули; мої суботи зневажали та поривали очі на ідоли батьків своїх.

25 От і дав я їм волю, виповняти встанови недобрі та такі звичаї, що через них не могли оставатись живими;

26 І дозволив їм опоганювати себе жертвами та переводити через огонь всякий первоплід утроби, щоб їх вигублювати (їх власними руками), та щоб опісля спізнали, що я — Господь.

27 Тим же то, сину чоловічий, говори домові Ізрайлевому й скажи їм: Так говорить Господь: От іще чим зневажали мене ваші батьки, спроневірюючись мені:

28 Ось, я привів їх у землю, що під присягою обіцяв їм наділити, піднявши руку мою, а вони, де побачали високий горб і гілясте дерево, почали заколювати там жертви свої й складали туди противні мені приноси свої та пахущі кадила свої та жертви ливні.

29 І говорив я до них: Що се за якась висота, куди ви ходите? Тим і досі зветься вона Бама.

30 Тим же то скажи дому Ізрайлевому: Так говорить Господь Бог: Чи не поганите ж ви себе робом батьківським і не блудуєте в гидотах їх?

31 Так, приносом жертівних ваших дарів і тим, що діти ваші переводите через огонь, поганите ви себе всіма ідолами вашими по сей день, — та й ви хочете ще питати в мене, доме Ізраїля?

32 А те, що в вас на думці, певно ніколи не станеться. Ви бо мовляєте: ми будемо, як погани, як отті племена чужоземні, кланятись перед деревом та каменем.

33 Так певно, як я живу, говорить Господь Бог, царювати му над вами рукою потужною, правицею простягнутою і виливом на вас досади моєї.

34 І повиводжу вас ізпроміж народів, із земель, де вас порозсівано, й позбіраю вас рукою потужною й правицею простягнутою, й виливаючи на вас досаду,

35 І приведу вас у пустиню народів, та й судити мусь там із вами лицем до лица;

36 Як судивсь я у Єгипецькій пустині з вашими батьками, так судити мусь і з вами, говорить Господь Бог.

37 І приведу вас під жезло моє та й уведу вас ув окови права мого.

38 І повилучую зміж вас ворохобників і непокірних мені; повиводжу їх із землі пробування їх, та в землю Ізрайлеву вони не ввійдуть; і визнаєте, що я — Господь.

39 А ви, доме Ізраїлів, говорить Господь Бог, ійдіть собі та й кадїть, кожен ідолам своїм, і служіть їм, коли мене слухати не хочете, — але перестаньте вже сквернити імя моє, приносячи жертви мені та й бовванам вашим.

40 Бо на сьвятій горі моїй, на гірній висоті

Ізраїльській, говорить Господь, — он-де мені служити ме весь дом Ізраїля — весь, скільки його на землі; там я буду ласкаво приймати їх, і там жадати му приносів ваших, і первоплодів ваших із усякими сьвятими дарами вашими.

41 Неначе любі пахощі кадильні, приймати му вас милостиво, як повиводжу вас ізпроміж народів і позбіраю вас із чужих земель, куди ви порозсівані, й буду вами сьвято шанований перед очима народів.

42 І визнаєте, що я — Господь, як приведу вас ув Ізраїль-землю, у ту землю, що, піднявши руку, клявся наділити батькам вашим.

43 І будете там спогадувати про путі ваші й про всі вчинки ваші, якими поганили себе, й гидувати мете самі собою задля всіх злочинів ваших, які ви творили.

44 І зрозумієте, що я — Господь, як чинити му з вами ради імені мого, а не після ледачих доріг ваших і мерзенних учинків ваших, ти, доме Ізраїля, говорить Господь Бог.

45 І надійшло до мене слово Господнє:

46 Сину чоловічий! оберни лице на дорогу к' полудню й промов слово проти полудня, і виречи пророцтво проти ліса полуденнього степу.

47 І скажи до полуденнього гаю: Слухай слова Господнього: Так говорить Господь Бог: Ось, я запалю в тобі огонь, що пожере в тобі всяке зелене дерево й усяке дерево сухе. Не погасне палаюче полومه й погорить у йому все від полудня та й до півночі.

48 І всяке тіло вбачати ме, що я, Господь, запалив його, і він не погасне.

49 І кликнув я: Ой Господи Боже! вони ж і так мовляють про мене: Чи ж не в приповідях сей говорить?

21

¹ І надійшло до мене слово Господнє:

² Сину чоловічий! повернись лицем проти Єрусалиму й проповідуй проти святинь, й пророкуй проти землі Ізраїлської

³ І скажи землі Ізраїлській: Так говорить Господь Бог: Ось, я — на тебе, й добуду меча мого з піхви та й повигублю в тебе праведного й безбожного.

⁴ На те, щоб вигубити в тебе й праведного й безбожного, вдарить меч мій із піхви проти всякого тіла від полудня та й до півночі.

⁵ І зрозуміє всяке тіло, що то я, Господь, добув із піхви меча мого й він уже туди не вернеться.

⁶ Ти ж, сину чоловічий, стогни, наче б кості в крижах твоїх ломались, стогни гірко перед їх очима.

⁷ І як питати муть у тебе: Чого стогнеш? скажи: від того, що чую, — і заніє всяке серце, й усі руки попускаються, й струхліє всяка душа, й усі коліна, наче вода, задрожать. Ось, воно прийде й справдиться, говорить Господь Бог.

⁸ І надійшло до мене Господнє слово:

⁹ Сину чоловічий! пророкуй і скажи: Так говорить Господь Бог — скажи: Меч, меч — нагострений і вичищений!

¹⁰ Вигострений, щоб багато стинати; вичищений, щоб блищав, наче блискавиця. Хиба нам радуватись, що мечу сина мого всяке дерево ні-за-що?

¹¹ Я дав його вичистити, щоб узяти в руку; вже вигострений той меч і вичищений, щоб віддати його в руку вбиваючому.

¹² Стогни й голоси, сину чоловічий, бо він йде проти мого люду, проти всіх князів Ізраїлевих. Подано їх під меч вкупі з моїм людом; тим то ударься об поли руками.

13 Бо він уже витрібуваний. Йому ні-за-що й жезло; воно не устоїть, говорить Господь Бог.

14 Ти ж, сину чоловічий, пророкуй і сплесни руками; меч той подвоїться й потроїться; се меч на тих, що мають погинути, на побиванне великого, він добереться в середину осад їх.

15 Щоб серця струхліли, та й щоб полягло як найбільше, то я поуставляю у кожних воротях грізного меча. Ой горе! він блищить блискавкою, — вигострений до бою.

16 Рубай-січи праворуч, побивай ліворуч, усюди, куди сягне лезво твоє!

17 І сам я плескати му руками й угашу досаду мою; я, Господь, сказав се.

18 І надійшло Господнє слово до мене:

19 Ти ж, сину чоловічий, начеркни собі два шляхи, якими має йти меч царя Вавилонського. Із однієї землі мають оба виходити. І начеркни шляхову ручку при почині шляху, що веде в міста.

20 Начеркни шлях, яким йти мечеві на Раву Аммонійську й в Юдею, в утверджений Єрусалим, —

21 Бо царь Вавилонський стоїть на роздорожжі при почині двох шляхів, а щоб угадати, перемішує (в сагайдаці) стріли, питає в терафима, зазирає в печінку.

22 По правій руці в його жереб, що ворожить: у Єрусалим, щоб там поставити тарани, отворити уста до боєвих криків, взивати голосно до побою, поставити тарани проти брами, насипати вал, побудувати облягові башти.

23 Сеся ворожба буде видаватись ув очах їх пустою; та позаяк вони поклялись були, то він пригадав про їх віроломність, і постановив його здобути.

24 Тим то ось як говорить Господь Бог: Позаяк ви

самі пригадуєте беззаконства ваші, чините явними проступки ваші, і всіми вчинками вашими гріхи свої на вид виставляете й усе те самі пригадуєте, то й мусите попастись у ворожі руки.

²⁵ Ти ж, негідний, безбожний князю Ізраїлів, що на тебе прийшов день твій, і твоїй безбожності настав кінець, —

²⁶ Так говорить Господь Бог: Здійми з голови корону, скинь царський вінець! се вже минулось: угору піjde низьке, униз високе!

²⁷ Скину, скину, скину, й не буде його, покіль прийде той, що має до його право й кому віддам його!

²⁸ А тепер, сину чоловічий, пророкуй і промов: Так говорить Господь Бог про Аммонії і насьміхи їх, і скажи: Меч, меч уже добутий на вбивання, вичищений до затрачування, щоб блищав блискавицею, —

²⁹ Щоб тим часом, як тебе обдурюють пустими видивами й марними ворожбами, — й тебе прилучено до тих постинаних безбожників, що їх день прийшов, коли їх безбожності кінець настане.

³⁰ Сховати ж його назад у піхву? Ні, на тому місці, де сотворено тебе, у землі, де постав єси, — там я буду судити тебе,

³¹ І жжену на тобі досаду мою, дихну на тебе огнем пересердя мого та й подам тебе на поталу людям жорстоким, що вправні в убиванню.

³² Пійдеш на пожир огня, кров твоя розлиється по землі, не буде й згадки про тебе; я бо, Господь, сказав так.

22

¹ І надійшло до мене слово Господнє:

² Ти ж, сину чоловічій, чи хочеш судити, судити город криваво провинний? Оце ж виткни їм всі гидоти їх.

³ І промов: Так говорить Господь Бог: О городе, що проливав еси кров серед себе, щоб навести на себе годину свою, і робив собі ідоли, щоб опоганити себе!

⁴ Через ту кров, що проливав еси, ти набрався гріха, а через ідоли, що наробив собі, опоганився; і наблизив еси дні твої, і дійшов еси до години твоєї. Тим то я подам тебе на посьміх усім народам, на поругу всім землям.

⁵ Близькі й далекі будуть насьміхатись із тебе, що опоганив еси імя твоє, а прославив себе buttoю.

⁶ Ось, старшини Ізраїльські в тобі, кожен по силам своїм, проливали кров.

⁷ Батька і матір зневажають в тобі, чуженицю кривдять посеред тебе, безбатенька й вдовицю пригнітають у тобі.

⁸ Мої сьвятині ти маловажаєш, а мої суботи нарушуєш.

⁹ Люде, що обвинувачують на проливання крові, живуть у тобі; по горах твоїх їдять м'ясиво (приношене ідолам у жертву), посеред тебе коять ледарство.

¹⁰ Сором батьків розкривають у тобі, нечисту в кровотечі насилують у тебе.

¹¹ Той чинить гидке з жінкою ближнього свого, той опоганює невістку свою, а той обезчесує сестру свою, дочку батька свого.

¹² У тобі беруть підкуп і проливають кров; ти береш лихву й прирости й грабуєш насильно користь собі з ближнього твого, мене ж забув еси, говорить Господь Бог.

¹³ Я аж сплеснув руками з гніву на захланність твою, що така явна в тобі, та на криваві провини, що

діються в тебе.

14 Чи видержить же серце твоє, чи будуть досить кріпкі руки (сили) в тебе тоді, як я почну мою роботу проти тебе? Я, Господь, сказав се й справджу.

15 Бо розсію тебе проміж народи, й розвію тебе по чужих землях, і зроблю кінець мерзотам твоїм посеред тебе.

16 І зробиш сам себе гидким в очах народів, і зрозумієш, що я — Господь.

17 І надійшло до мене слово Господнє:

18 Сину чоловічий! дом Ізраїля зробився в очах у мене жужелицею; всі вони — мідь, цина, залізо й олово в печі; жужелицею з срібла поробились.

19 Тим же то ось як говорить Господь Бог: За те, що ви всі поробились жужелицею, позбіраю вас в Єрусалим.

20 Так само, як у піч кладуть срібло й мідь і залізо й олово й цину вкупі, щоб роздувати на них огонь і їх розтопити, так і я позбіраю вас у гніву мойму й у досаді моїй та й розплавлю вас.

21 Я позбіраю вас і подую на вас огнем досади моєї та й розтоплю посеред його.

22 Як плавлять срібло в плавильній печі, так і ви розплавитесь посеред його, й зрозумієте, що я, Господь, вилив на вас досаду мою.

23 І надійшло слово Господнє до мене, таке:

24 Сину чоловічий! промов до него: Ти — земля нечиста, тим і не скроплена дощем в годину гніву.

25 Пророки в її змовились; як леви рикають, роздирають здобичу; пожерають душі, забирають майно й дорогі речі, намножують у йому вдовиць.

26 Сьвященники його ломлять мій закон й поганяють сьвятині мої; не відрізняють вони сьвятого від несьвятого, й не розбірають, що нечисте, а що чисте,

а від субот моїх одвернули очі свої, і я в погорді в них.

²⁷ Князі його, наче хижі вовки, пориваючі здобичу свою, проливають кров, затрачують душі, щоб тільки придбати собі наживу.

²⁸ Пророки ж його замазують усе глиною, вбачають пусте та віщують свої видумки, говорячи: Так говорить Господь Бог, а Господь не говорив того.

²⁹ Прості люде пригнітають одно одного, ограбують і тиснуть злиденного, а приходня придавляють без усякого права.

³⁰ І шукав я між ними такого, щоб поставив себе стіною, і став проти мене в проломині за сесю землю, щоб я не погубив її, та не знайшов.

³¹ Оце ж вилию на них досаду мою, огнем лютості моєї вигублю їх, поступки їх поверну на голову їм, говорить Господь Бог.

23

¹ І надійшло до мене слово Господне:

² Сину чоловічий! Були дві жінчини, дочки однієї матері,

³ І блудували вони в Єгипті, блудували ще в молодощах своїх; там були подавлені груди їх, і там помякли дівичі соски їх.

⁴ А було на ймя їм: старшій — Огола, а сестрі її — Оголива. І були вони спершу моїми; й породили сини й дочки, а потім Огола стала зватись на ймя Самарія, Оголива ж — Єрусалим.

⁵ І почала Огола блудувати в мене, й палала до полюбовників своїх, Ассириїв, сусідів своїх,

⁶ До вдягнених у пурпур, до намісників та гетьманів, до вродливих молодиків, комонників, що їздили кінно,

⁷ І оддавала свої любові всім вибраним із між синів Ассурових, і поганилась усіма ідолами тих, до кого палала;

⁸ До того ж не переставала блудувати й з Египтїями, вони бо спали з нею в молодощах її й змягчили дівочі соски її, та й виливали на неї погань свою.

⁹ За те ж я й оддав її на поталу полюбовникам її, в руки синам Ассуровим, що до них вона палала.

¹⁰ Вони одкрили наготу її, забрали в неї сини й дочки її, та й саму закололи мечем*. І зробилась вона позорищем між жіноцтвом, як довершили на ній кару.

¹¹ Сестра її, Оголива, бачила те, й була ще більше ледащою в любовщах своїх, і блудництво її переважало блудництво сестрине.

¹² Палала вона до синів Ассурових, до намісників, гетьманів, приятелів своїх, пишно з'одягнених, до їздеців, що вигравали на конях, до всіх вродливих молодиків.

¹³ І вбачав я, що й вона опоганилась, та що в обох їх однака дорога.

¹⁴ Та ся блудувала ще більше; вона бо, як побачить повірізувані на стїні подоби мужчин, чи образи Халдеїв, мальовані барвами,

¹⁵ Що в їх поясниці попідперізувані поясами, голови пообвивані пишними завивалами, що подабали на воєвод, на синів Вавилонських, що рідна їх земля Халдейщина, —

¹⁶ То вона влюблювалась у них за першим поглядом очима, й слала до них у Халдейщину послів.

¹⁷ І прибували сини Вавилонські до неї на любовне ложе, й поганили її блудництвом своїм, і сквернила вона себе ними, аж доки душа її з обридлом від них не

* **23:10** IV. Цар. 17, 6. і 18, 10.

відверталась.

18 Як же вона так явно блудувала, й одкривала свій сором, тоді одвернулась і моя душа від неї, так само, як одвернулась моя душа від сестри її.

19 Вона ж пійшла ще дальш у блудництві своїму, спогадуючи про часи молодощів своїх, як почала блудувати в землі Египецькій;

20 І палала до любовників своїх, що тіло в них похотне, як ув осла, а жар, як у жеребця.

21 Оттак ти згадувала розпусту з молодощів твоїх, коли то Египтяни стискали соски твої задля дівочих грудей твоїх.

22 Тим же то, Оголиво, так говорить Господь Бог: Ось, я підйму проти тебе полюбовників твоїх, тих, що ними аж переситилась душа твоя, та й приведу їх на тебе з усіх боків,

23 Синів Вавилонських і всіх Халдеїв, із Пеходу, з Шоа й Коа, а з ними всіх синів Ассирії, вродливих молодиків, намісників і зверхників городських, можних і славних та всіх метких їздеців.

24 І прийдуть проти тебе оружно з кіньми й возами та силою народів, і обступлять тебе кругом в панцирах із щитами та в шоломах, і передам їм тебе на суд і судити муть тебе своїм судом.

25 І оберну проти тебе ревниву пімсту мою, й розправляться вони з тобою люто: пообтинають носа й уші тобі, а нащадок твій поляже од меча; синів твоїх й дочки твої позабірають із собою, а те, що зостанеться пожере огонь.

26 І поздирають із тебе одержу твою, та й пожакують прибори твої.

27 І зроблю кінець розпусті твоїй та блудництву твоему, занесеному з землі Египецької, і не будеш уже на них поривати очей твоїх, та й не згадаєш уже

про Єгипет.

²⁸ Так бо говорить Господь Бог: Ось, я подам тебе на поталу тим, що їх зненавиділа, в руки тим, що од них відвернулась душа твоя.

²⁹ І обійдуться вони з тобою ворожо, й заберуть у тебе все, що працею надбала, й полишать тебе нагою й некритою, й стане всім явною соромна нагота твоя й розпуста твоя та блудництво твоє.

³⁰ А вчинять із тобою таке за блудництво твоє з поганями, що їх ідолами ти себе мерзила.

³¹ Блукала еси по дорозі сестри твоєї; за те ж і дам я в руку тобі кубок її.

³² Так говорить Господь Бог: Пити меш кубок сестри твоєї — глибокий і широкий, і сьміх та наруга впаде на тебе, що в него так багато змістилось.

³³ Аж до перепою напешся смутку, бо кубком страху й спустошення є чаша сестри твоєї Самарії.

³⁴ І випеш його, аж висушиш, ба й черепа його оближеш, і будеш (з болю) груди собі роздирати; бо так сказав я, Господь Бог.

³⁵ Іще сказав Господь Бог так: Позаяк ти забула мене й одвернулась від мене, так і терпи ж за беззаконство твоє та за блудництва твої.

³⁶ І сказав до мене Господь: Сину чоловічий! хочеш Оголу й Оголиву судити? покажи ж їм гидоти їх;

³⁷ Бо зломали мені віру, й руки свої покривавили, й чинили перелюбки з ідолами своїми, ба й сини, що мені породили, на їду їм присьвячували.

³⁸ Та й ще от що вони мені чинили: того ж часу поганили сьвятиню мою, та зневажали суботи мої;

³⁹ А як заколювали ідолам синів своїх, то ввіходили зараз і в сьвятиню мою, щоб її опоганити. От, що вони коїли серед мого дому!

⁴⁰ До того послали й по людей, що здалеку сюди

приходили, і ось, вони являлися, а ти задля них купалася, підмальовувала собі очі, та прибирала прикраси.

⁴¹ І сідала на пишне ліжко, а перед ним стояв уже стіл, а на йому посклала кадило, мені належне, та оливу мою.

⁴² І лунав голос тих людей, що веселились у неї, а до тої товпи людей вводжено ще з пустині пяниць, і запинають вони їм запинки на руки, та надівають пишні вінки на голови.

⁴³ І сказав я про підтоптану вже блудницю: Тепер скінчаться вже блудування її разом із нею.

⁴⁴ До неї бо приходили, як до нетрібки, — приходили й до Оголи й Оголиви, — до сих розпустних жінок.

⁴⁵ Та мужі правосудні будуть судити їх судом, що на перелюбниць, та судом на душолюбниць, вони бо перелюбниці, а на руках у них кров.

⁴⁶ Так бо говорить Господь Бог: Скликати би на них громаду (війська), та й оддати їх на лютість і розбої.

⁴⁷ І громада побе їх каміннем і порубає мечами; і повбиває синів їх і дочки їх, а будинки їх попалить огнем.

⁴⁸ Оттак зроблю я кінець розпусті в сій землі, й усі жінки мати муть науку й не будуть чинити соромних діл, як се вони чинили;

⁴⁹ І зложиться на вас кара за вашу розпусту, й понесете кару за ваші гріхи з ідолами вашими, й зрозумієте, що я — Господь Бог.

24

¹ І надійшло слово Господнє до мене в девятому році, у десятому місяці, на девятий день місяця* — таке:

* 24:1 IV. Цар. 25.

² Сину чоловічій! запиши собі число сього дня, сього самого дня; сього бо самого дня вдарить царь Вавилонський на Єрусалим.

³ І приточи сьому неслухняному домові примір, та й промов до його: Так говорить Господь Бог: Постав котел, постав та налий в його води;

⁴ Повкладай в його шматки м'ясива, що найлучші кусні, — стегна й лопатки з усіма їх здоровенними кістками, —

⁵ Набери їх із добірних овець — та й наложи під казана костей, і нехай кипить усе доти, аж і кості розваряться.

⁶ Бо так говорить Господь Бог: Горе крововинному місту! горе казанові заржавілому, що ржа не відстає від його! шматок за шматком повикидають із його, не вибираючи їх по жеребу.

⁷ Бо пролита ним кров і досі посеред него; на голій скелі вона, він бо не проливав її на землю, де б вона покрилась була порохом.

⁸ Щоб розбудити в собі досаду, й над ним помститись, оставив я пролиту ним кров на голій скелі, щоб вона не прикрилась.

⁹ Тим же то так говорить Господь Бог: Горе місту крововинному! з його накладу я величезну купу.

¹⁰ Додавай підпалу, роздувай огонь; виварюй м'ясиво, нехай усе аж загусне й кості порозпадаються.

¹¹ Тоді постав порожнього казана на жару, щоб розжаривсь і мідь його розпустилась, і нечисть в йому витопилась, і ржа його зникла.

¹² Та шкода тяжкої праці! груба ржа не зійде з його; і в огні полишиться на йому ржа його.

¹³ В нечистоті твоїй стільки погані, що скільки й не намагався тебе очистити, ти все таки нечиста; од нечисті твоєї ти й далій не очистишся, аж докіль я

удовольню мою досаду на тобі!

¹⁴ Я, Господь, я говорю се; воно прийде, я вчиню так; нічого з того не зміню; не буде в мене пощади, не буде помилування. По твоїх поступках і по твоїх учинках будуть судити тебе, говорить Господь Бог.

¹⁵ І надійшло до мене слово Господнє:

¹⁶ Сину чоловічий! ось я возьму в тебе втіху очей твоїх через недугу; та ти не жалкуй, не плач не рони сльіз;

¹⁷ Мовчки зітхай, звичайного голосіння по мертвих не справляй; обвивай собі завивало, вбувай ноги в твою обуву, не закривай бороди та й не їж від чужих (старечого) хліба.

¹⁸ І говорив я про се вранці до люду, увечорі ж умерла жінка моя; а назавтра чинив я, як мені заповідано.

¹⁹ І питали в мене люде: Чи то ж нам не скажеш, що воно має значити, що ти так робиш?

²⁰ А я відказав їм: До мене надійшло слово Господнє, таке:

²¹ Скажи домові Ізрайлевому: Так говорить Господь Бог: Ось, я передаю на опоганенне сьвятиню мою, — сесю опору сили вашої, розкіш очей ваших і одраду душі вашої, а сини ваші й дочки ваші, що ви позоставляли, поляжуть од меча.

²² А ви чинити мете так, як я вчинив тепер: не будете закривати бороди й хліба од чужих не будете їсти;

²³ Обвивала ваші остануть на головах у вас і обува ваша — на ногах ваших; не будете побиватись і плакати а осторопієте перед гріхами вашими й одно перед одним будете стогнати.

²⁴ І буде вам Езекиїл знаком пророчим, бо так само, як він чинив, чинити мете й ви; а як те все станеться, зрозумієте, що я — Господь Бог.

25 Що ж до тебе, сину чоловічий, то в той день, як уйму їм окрасу слави їх, радощі очей їх, і відряду душі їх, — їх синів і дочки їх, —

26 Того дня прийде до тебе звідти такий, що врятуєсь, щоб принести вістку в уші твої.

27 Того дня одверзуться уста твої разом із устами втікача того, й станеш (уже сьміливо) говорити, й не будеш уже мовчати, та й станешся їм ознакою, щоб зрозуміли, що я — Господь.

25

1 Надійшло ж до мене слово Господнє, таке:

2 Сину чоловічий! поверни лице проти Аммоніїв, і пророкуй проти них.

3 І скажи Аммоніям: Почуйте слово Господа Бога! Так говорить Господь Бог: За те, що ти втішно казав: „Ага“! як сьвятиню мою опоганено, й на Ізраїль-землю, як її спустошено, та на дом Юдин, як вони пійшли в неволю, —

4 За те я віддам тебе в посідання синам востоку, й заведуть вони у тебе вівчарні свої і розложать у тебе шатра свої, і їсти муть вони плоди твої, і пити муть молоко твоє.

5 І зроблю Равву пристановищем верблюдам а синів Аммонійських пастухами овець, і зрозумієте, що я — Господь.

6 Так бо говорить Господь Бог: За те, що плескав еси в долоні, й тупотав ногами, й веселився зневажливо всім серцем над землею Ізраїльською, —

7 За те я ось, простягну руку мою проти тебе й подам тебе на розбій народам, і викореню тебе зміж людей, і вигублю спроміж земель; зітру тебе, й зрозумієш, що я — Господь.

8 Так говорить Господь Бог: За те, що Моаб та Сеїр мовляли: От дом Юдин — як і інші народи!

⁹ За те я — починаючи від усіх пограничних міст, від краси землі, Бет-Ешимота, Баалмеона й Киріятаїму — відкрию Моабів бік

¹⁰ Народам зі всходу, й оддам його їм у посідання разом із Аммоніями, щоб не було між народами й споминки про Аммоніїв.

¹¹ А над Моабом розведу суд, і зрозуміють, що я — Господь.

¹² Так говорить Господь Бог: За те, що Едом жорстоко мстився на Юдиному домові і тим тяжко прогрішився*,

¹³ За те, так говорить Господь Бог: Простягну руку мою на Едом та й повигублю в йому й людину й скотину, й зроблю з його пустку. Від Теману до Дедану поляжуть вони од меча.

¹⁴ І довершу над Едомом помсту мою рукою люду мого Ізраїля, і чинити муть із Ідумеєю після гніву мого й моєї досади, й узнають, що се помста від мене, говорить Господь Бог.

¹⁵ Так говорить Господь Бог: За те що Філістії дихали помстою та зо зневагою в душі мстилися, задумуючи пагубу — по давньому ворогуванню,

¹⁶ За те так говорить Господь Бог: простягну руку на Філістіїв і викореню Критян, і вигублю нащадок їх на морському березі;

¹⁷ І довершу над ними велику помсту досадними карами, й спізнають, що я — Господь, як наведу на них помсту мою.

26

¹ У в одинайцятomu ж році, на первий день первого місяця надійшло до мене слово Господне:

* **25:12** Ерем. 48, 2. 7.

² Сину чоловічий! за те, що Тир гукав про Єрусалим: Ага! поламано брами народів! До мене тепер вони обертаються; я насичуся, бо він став пусткою, —

³ За те, так говорить Господь Бог: Встаю я на тебе, Тире, й наведу многі народи на тебе, наче б море підняло філі свої.

⁴ Збурять вони Тирові мури й повалять башти його; й вимету порох із його, й зроблю його голою скелею.

⁵ Стане він хиба місцем, де рибалки свої неводи будуть серед моря розстилати; се бо я сказав так, говорить Господь Бог, і станеться він лупом народів.

⁶ Дочки ж його, що в тій землі, повбиває меч, і зрозуміють, що я — Господь.

⁷ Так бо говорить Господь Бог: Ось, я нашлю од півночі Навуходнозора, царя Вавилонського, царя над царями, проти Тиру з кіньми й колесницями й іздецями та з цілим роєм народів.

⁸ Він вирубає мечем дочерні міста твої, побудує проти тебе облягові башти, насипле вал кругом тебе й поставить щити проти тебе;

⁹ А до мурів твоїх прикотить тарани й порозвалює сокирами башти твої.

¹⁰ Від роїв коней його покриють тебе порохи, від стуку іздеців і коліс і колесниць тремтіти муть мури твої, як він входить ме в ворота твої, так як уходитьсья в опанований город.

¹¹ Кінськими копитами повитоптує улиці твої, повбиває мечем людей твоїх, і повалить на землю пам'ятники сили твоєї.

¹² І порозхапують скарби твої, пожакують склади товарів твоїх, порозвалюють мури твої, порозбивають пишні будинки твої, й повкидають у море камінне з них і сволоки, ба й румовища твої.

13 І зроблю кінець гомонові пісень твоїх, і голосу цитер твоїх не буде вже чути.

14 І зроблю тебе голою скелею, будеш порожнім місцем про рибалок до розстилання неводів їх: не будеш уже наново відбудований, я бо, Господь, сказав так, говорить Господь Бог.

15 Так говорить Господь Бог Тирові: Хиба ж од гуку розпаду твого, від стогнання ранених, коли посеред тебе лютувати ме побій, не потрясуться (сусідні) острови?

16 І посходять усі князі морські з престолів своїх, і покидають із себе царські плащі свої, й поздіймають мережану одіж свою, та й повдягаються в дрожанне; посідають на долівці, й що хвилі будуть здрогатись та торопіти зза тебе.

17 І голосити муть про тебе, й промовляти про тебе: Як се ти повалився, ти, що винирнув із моря, ти, славний городе, потужен на морі, — сам ти й осадники твої, — ти, що всі поморяне тремтіли від тебе!

18 Тепер, в часі упаду твого, задрожали острови, поторопіли острови морські од погибелі твоєї.

19 Так бо говорить Господь Бог: Як зроблю тебе безлюдним городом, таким як ті міста, що стоять пустками; як напушу на тебе повідь, як покриють тебе великі води,

20 Тоді зіпхну тебе до тих, що посходили в яму, до людей, що колись були, й зложу тебе в преисподнях земних, у вічних пустинях проміж тими, що посходили в яму, щоб ніколи вже тебе не оселено, а на землі живих явлю мою славу.

21 О, страшно спустошу тебе, й не стане тебе; шукати муть тебе, та не знайдуть по віки, говорить Господь Бог.

27

¹ І надійшло до мене слово Господне:

² Ти ж, сину чоловічий, заголоси голосним плачем по Тирі,

³ І промов до Тиру, що оселився в затонах морських, що торгує з народами по многих островах: Так говорить Господь Бог: Тире! ти мовляєш: Я звершена краса!

⁴ Посеред моря твоє займище: будовники твої зробили тебе на пречуд гарним:

⁵ Із Сенирського кипарису будували вони стіни твої; Ливанські кедрі брали вони на щогли твої;

⁶ Із Базанських дубів робили вони керми твої; з бучини Киттимських островів поробили лави твої, обклавши їх кістю слоноюю;

⁷ Мережані полотна з Єгипту брано на вітрила твої, блакитні пурпурові тканини з островів Елиських були покривалом у тебе.

⁸ Осадники Сидонські й Арвадські служили в тебе гребцями; найрозумнійші люде, — таки твої, Тире, були керманичами в тебе.

⁹ Найзначнійші й тямущі мужі Гевалські були в тебе, що залатували проломини твої. Всякі морські судна з їх моряками були в тебе, щоб вести торгівлю твою.

¹⁰ Перські й Лидійські й Либійські люде служили затязцями в полках твоїх; вони вішали щити й шоломи на тобі, додаючи тобі величності.

¹¹ Арвадські й власні військові твої люде стояли навкруги по мурах твоїх, а силачі (Гамадими) — по баштах твоїх; щити свої й сагайдаки свої вішали вони навкруги по мурах твоїх і довершували красу твою.

¹² Тарсис торгував із тобою množеством усякого добра свого: срібло, золото, цину й оливу привозили

вони на ринок твій.

¹³ Яван, Тубал й Мешех, — се торговці твої; вони міняли товари твої за душі людські (раби) й мідяний посуд.

¹⁴ Люде з Тогарму віддавали тобі за твої вироби коні возові й верхові та мули.

¹⁵ Деданії торгували з тобою; многі острови вели з тобою заміну й платили тобі слоновими зубами та чорним (гебановим) деревом.

¹⁶ І Сирийці торгували з тобою задля множества виробів твоїх, а платили за твої товари каменем-карбункулом, пурпуровими тканинами, мережками, виссоном, коралями й рубинами.

¹⁷ Юдея й земля Ізрайлева торгували з тобою, і платили за твої вироби Миннитською пшеницею, пахощами, медом, оливою та балзамом.

¹⁸ Дамаск торгував із тобою задля великої добірності виробів твоїх і достатків твоїх Хельбонським вином і білою вовною.

¹⁹ Дан і Яван Узальський платили за твої товари виробами залізними; вимінювали в тебе кассію й калмус (тростину) пахущу.

²⁰ Дедан торгував із тобою сідельними коверцями до їзди верхової.

²¹ Арабія й усі князі Кедарські вели заміну з тобою: ягнята, барани й козли міняли в тебе.

²² Купці Сабайські й Раемські торгували з тобою всякими найлучшими пахощами й усяким дорогим каміннем, а золотом платили вони за товари твої.

²³ Гаран і Хане й Еден, купці Сабейські, Ассур і Хилмад торгували з тобою.

²⁴ Торгували вони з тобою дорогою одіжжю, шовковими квітчастими тканинами, що привозили їх на торговицю твою в дорогих скринях із кедрини,

добре набитих.

25 Тарсійські кораблі були твоїми караванами в торгівлі твоїй, ти збагатився, зробився потужен на морях.

26 Та на великі води завели тебе гребці твої; східний вітер розібе тебе посеред моря.

27 Достатки твої й товари твої та й усі склади твої; моряки твої й керманічі твої й ті, що латали часом проломини твої, й ті, що правили торгівлею твоєю, та й усе військо твоє, і вся безліч люду твого — все те в день упаду твого потоне в серці моря.

28 Від голосного крику керманічів твоїх здрогнутья побережя.

29 І вийдуть із кораблів своїх усі гребці, моряки, всі керманічі та й стануть на суші;

30 І заголосять над тобою й застогнуть гірко, посипавши попелом голови собі й валяючись у поросі.

31 По тобі повиголюють вони собі лисини і пообгортаються волосяницями й заплачуть по тобі в душевному смутку плачем гірким;

32 І, побиваючись, заголосять жалібною піснею про тебе, й так по тобі зарідають: Хто так, як наш Тир, посеред моря запався?

33 Як твої товари, бувало, морем розходились, годувались ними многі народи; великими достатками твоїми й торгівлею твоєю царі земель богатились.

34 А тепер, коли ти зник, то й товари твої й усе, що в тобі було так набито, потонуло в безоднях морських.

35 Всі осадники островів ізза тебе сторопіли, а царі їх затремтіли, на лицах змінились.

36 Засвистали по тобі купці чужих народів; ти став страховищем, — не встанеш уже по віки!

28

¹ І надійшло до мене слово Господнє, таке:

² Сину чоловічий! Промов до володаря Тирського: Так говорить Господь Бог: за те, що високо вгору несеться твоє серце, й ти мовляєш: Я, наче Бог, я засїв собі, неначе на Божому престолі, в самому серці моря! та, хоч ти тільки людина, а не Бог, кладеш розум твій поровень із розумом Божим, —

³ Так, ти маєш себе за мудрійшого над самого Даниїла, й ніяка тайна не закрита перед тобою;

⁴ Се ти ніби твоєю мудростю й розумом надбав собі достатки й зібрав у скарбівнях твоїх золото й срібло;

⁵ Ти ніби великою мудростю твоєю та купецтвом твоїм намножив багатство твоє, й серце твоє згорділо задля достатків твоїх, —

⁶ За те ось як говорить Господь Бог: Позаяк ти твій розум кладеш ув одну міру з розумом Божим,

⁷ Напущу я на тебе чужоземців, що найлютіїших з проміж народів, а вони добудуть мечі свої проти всего гарного, що твоя мудрість надбала, та й потемнять сяєво твоє;

⁸ Вони струтять тебе в яму, й згинеш ти в морі смертю повбиваних.

⁹ Чи й тоді скажеш убийникові твому: Я Бог, коли ти в руці вбийника твого будеш тільки людиною, а не Богом?

¹⁰ Ні, ти вмреш смертю од руки необрізаних чужоземців; я бо сказав се, говорить Господь Бог.

¹¹ І надійшло до мене слово Господнє:

¹² Сину чоловічий! заплач-заголоси над Тирським царем і промов до його: Так говорить Господь Бог:

¹³ Був еси печаттю звершенності, повнотою мудрості, вінцем краси. У Едемі, Божому саді, пробував еси. Блискуче дороге камінне окрашувало

твою одержу: карнеоль, топаз, яспис, хризолит, онікс, сапфір, рубін, смарагд і золото, — усе те штучно осаджено в гніздочках і нанизано, та й наготовлено тобі, скоро на світ родився.

14 Тебе помазав я, щоб, наче херувим, розпростерав охоронні крила; тебе поставив я наче на святий горі Божій, і ти ходив серед огнистого каміння.

15 Без хиби були поступки твої з того часу, як тебе сотворено, аж докіль не знайшлось у тобі беззаконності.

16 Та через розлоге купецтво твоє сповнилось внутро твоє неправедністю, і ти согрішив. Тим то скинув я тебе, як нечистого, з Божої гори, вигнав тебе, ти херувиме осяйний, зпосеред огнистого каміння.

17 Високо несло твоє серце задля пишноти твоєї, через гординю стратив еси мудрість твою; за те ж я звалью тебе на землю, оддам тебе царям, щоб поругались над тобою.

18 Через безліч провин твоїх, через неправедну наживу твою в купецтві опоганив еси святищі твої, і я виведу зпосеред тебе огонь, а він пожере тебе, й оберну тебе в попелище перед очима всіх, що поглядати муть на тебе.

19 Всі, що знали тебе між народами, здивуються над тобою; ти станешся страховищем і зникнеш по всі віки.

20 І надійшло слово Господне до мене:

21 Сину чоловічий! повернись видом проти Сидону й вискажи пророцтво проти його,

22 І промов: Так говорить Господь Бог: Ось, я проти тебе, Сидоне, й прославлюсь посеред тебе, й узнають усі, що я — Господь, як розпростру над ним суд караючий і явлю на йому святисть мою.

23 І пошлю морову пошесть на його й кроворозлив

на його улиці, і попадають посеред його побиті мечем, що пожерати ме його з усіх боків; і зрозуміють, що я — Господь.

²⁴ І не буде він уже домові Ізрайлевому колючою терниною, ні болючим бодяком укупі з усіма тими, що навкруг його, та й зрозуміють, що я Господь Бог.

²⁵ Так говорить Господь Бог: Як я позбіраю дом Ізраїля зміж народів, що між ними вони розсіянні, й покажу себе на них сьвятим перед очима в усіх народів, і жити муть вони в своїй землі, що я наділив слuzі мойму Яковові;

²⁶ Тоді будуть вони жити в ній безпеч, і будуть будувати доми, й насаджувати виноградники, й жити муть собі безпеч, я бо заведу суд над усіма, що їм бажають лиха, й узнають вони, що я — Господь, Бог їх.

29

¹ У десятому році, в десятому місяці, на дванайцятий день місяця, надійшло до мене слово Господнє:

² Сину чоловічий! повернись видом проти Фараона, царя Египецького, й пророкуй проти його й проти всього Египту.

³ Промов і скажи: Так говорить Господь Бог: Ось, я на тебе, Фараоне, царю Египецький, ти, величезний крокодиле, що лежиш посеред твоєї ріки та й мовляєш: Моя ріка, я сотворив її собі!

⁴ Оце ж я встромлю гаки в твою пащу та поналіплюю риби в твоїй ріці на твою луску, та й витягну тебе з нею з твоєї ріки з усіма рибами твоєї ріки, що до твоєї луски попримлипали.

⁵ І викину тебе в пустиню, тебе й усю рибу ріки твоєї; на чисте поле впадеш ти; не здіймуть і не

позбірають тебе; дикому звіррю й піднебесному птаству оддам тебе на пожир.

⁶ І зрозуміють усі осадники Єгипецькі, що я — Господь, за те, що ти бував домові Ізрайлевому (непевною) тростяною підпориною.

⁷ Вхопились вони за тебе обіруч, ти розколовся й поколов їм цілу руку, а коли обперлись на тебе, ти зломився та й поранив їм усі чересла.

⁸ За те говорить Господь Бог так: Ось, я приведу меча на тебе та й повигублю й людину, й скотину.

⁹ І зробиться Єгипецька земля пустинею й безлюддем, і визнають, що я — Господь; за те, що казав еси: Моя ріка, й я сотворив її собі.

¹⁰ За те ж я на тебе й на твої ріки, й зроблю Єгипет безлюддем, порожнім безлюддем від Мигдола до Сієни й до границі Етіопської.

¹¹ Не буде переходити через його ні людська ні скотиння нога, й безлюддем оставати ме він сорок років.

¹² І зроблю Єгипет пустинею посеред спустошених земель, і стояти муть пустками городи його посеред спустошених городів сорок років, і розпорошу Єгиптян проміж народами й розкидаю їх по землях.

¹³ Так бо говорить Господь Бог: Як упливе сорок років, позбіраю знов Єгиптян спроміж народів, що між ними були розсіяні.

¹⁴ І заверну Єгипецький полон, і приведу їх назад у землю Патрос, у країну, звідки вони взялись, і будуть там царством невеличким.

¹⁵ Буде воно менше од інших царств, і не підніметься понад народи; та й зроблю його малолюдком, щоб вони вже над народами не панували.

¹⁶ І не будуть вони вже домові Ізрайлевому надією,

не буде повторяться гріх їх, що до него за підмогою звертались; і зрозуміють, що я — Господь Бог.

¹⁷ У двадцять сьомому ж році, першого місяця, першого дня в місяці, надійшло слово Господне до мене:

¹⁸ Сину чоловічий! Навуходонозор, царь Вавилонський, завдав своєму війську тяжкої праці проти Тиру: кожна голова облісіла й кожне плече обдерте; та плати ні йому ні війську його не було від Тиру за роботу, що він завдав собі проти його.

¹⁹ Тим то Господь Бог так говорить: Ось, я дарую Навуходонозорові, цареві Вавилонському, Египецьку землю, щоб він позабірав її скарби та загорнув те, що вона загарбала, й се буде заплатаю його військові.

²⁰ У заслуженину за роботу, що він там робив, даю йому Египецьку землю, вони бо там робили мою роботу, говорить Господь Бог.

²¹ Того часу вирощу рога (силу) домові Ізрайлевому й відчиню тобі уста серед них, і визнають, що я — Господь.

30

¹ І надійшло до мене слово Господне:

² Сину чоловічий! пророкуй і промов: Так говорить Господь Бог: Голосить: Ой, чорний, нещасний день!

³ Бо вже близько день; так, близько вже день Господень; хмарний день; година народів надходить.

⁴ І прийде меч на Єгипет, і покриє страх Єтіопію, як у Єгипті падати муть побиті, коли повиношені будуть скарби його й поруйновані підвалини його.

⁵ Єтіопія й Лівія й Лидія і весь помішаний нарід і Хуб і весь люд тих земель, що з ними сполучені, поляжуть із ними од меча.

⁶ Так говорить Господь: Упадуть підпори Єгипту, й повалиться гординя могучості його; од Мигдола до Сієни падати муть у йому од меча, говорить Господь Бог.

⁷ І опустіє він серед попустошених земель, і стояти муть міста його серед попустошених городів.

⁸ І зрозуміють вони, що я — Господь, як пушу Єгипет на пожар, і всі підпомочники його будуть порозтирані.

⁹ У той день вийдуть послы на суднах від мене, щоб ізлякати байдужних Етіопіїв, і нападе на них перестрах, бо ось, день Єгипту — він і до них надходить.

¹⁰ Так говорить Господь Бог: Зроблю кінець многолюдному Єгиптові рукою Навуходонозоровою, царя Вавилонського.

¹¹ Він і з ним люд його, найлютіший між народами, будуть приведені спустошити землю, й добудуть вони мечі свої проти Єгипту й сповнять землю побитими.

¹² І повисушую ріки, й віддам землю злюкам у руки, й спустошу землю рукою чужоземців із усім, чим вона повна. Я, Господь, сказав се.

¹³ Так говорить Господь Бог: Оберну в ніщо ідоли й повигублю боввани в Мемфісі, й з землі Єгипецької не буде вже більш князя, й наведу страх на Єгипет.

¹⁴ І спустошу Патрос, і пушу пожаром Зоан, і розпочну суд над Но.

¹⁵ І вилию гнів мій на Син, твердиню Єгипецьку, й вигублю натовп людей в Но.

¹⁶ Пушу Єгипет із огнем, задрожить Син, Но повалиться, а на Ноф (Мемфис) нападе ворог серед дня.

¹⁷ Молодики в Онї й Пубасті поляжуть од меча, а останок піjde в неволю.

18 І в Тафнісі потемніє день, як зломлю там ярмо Египецьке й зроблю кінець гордїй потузі його. Хмара покриє його, а дочки його пйдуть у неволю.

19 Оттак учиню я суд над Египтом і визнають, що я — Господь.

20 Ув одинацятому році, в першому місяці, сьомого дня в місяці надійшло до мене слово Господне:

21 Сину чоловічий! зломив я рамя Фараонові, цареві Египецькому, й ось, воно ще не перевязане, щоб могло вилічитись, не обвите обвитками, щоб вернулась йому снага вхопити меча.

22 Тим же то так говорить Господь Бог: Ось я проти Фараона, царя Египецького, й поламлю йому руки, здорову й переломлену, й випаде меч із руки в його.

23 І порозпорошую Египтян проміж народами й розвію їх по землях.

24 А руки в царя Вавилонського скріплю і дам йому в правицю меча мого; руки ж Фараонові поломлю, щоб, поранений, стогнав тяжко перед ним.

25 Скріплю руки цареві Вавилонському, а руки Фараонові опадуть, і зрозуміють, що я — Господь, як дам у руку цареві Вавилонському меча мого, а він простягне його на землю Египецьку.

26 І порозпорошую Египтян проміж народами, й порозвіваю їх по землях, і спізнають, що я — Господь.

31

1 О динацятото року, в трейтьому місяці, на первий день місяця, надійшло до мене слово Господне:

2 Сину чоловічий! промов до Фараона, царя Египецького, й до його народу: Кому робиш ти себе рівнею в великості своїй?

³ Ось, Ассур був, мов кедр на Ливані з прегарним гіллем і густим листом та високого росту; вершок його сягав у гору серед густого галуззя.

⁴ Води ростили його, глибина підіймала його; річки її обливали корінне його, а проточини її простягались до всіх дерев на поділлі.

⁵ Тим і сягала висота його понад усі дерева польові, й гілля було на йому много, й галуззе його росло щораз довше задля достатку вод, і воно розросталось.

⁶ Між гіллем його кублилось всяке птаство піднебесне, під віттем його виводили дітей всякі зьвірі польні, під тінню його жили всякі многолічні народи.

⁷ Він пишався висотою своєю та довготою галуззя свого, бо корінь його розростався при великих водах.

⁸ Не затемняли його кедри в Божому саді; не досягали гілля його кипариси, й каштани не досягали величиною віття його, ні одно дерево в саді Божому не могло рівнятись із ним красою своєю.

⁹ Я украсив його густим віттем, так що всі дерева Едемські в саді Божому завидували йому.

¹⁰ Тим же то ось як говорить Господь Бог: За те, що він знявся високо зростом і вершок його вибуяв угору посеред віття, та серце його згорділо величчю своєю,

¹¹ За те подам його на поталу потужному між народами, нехай з ним чинить що схоче; за проступки його я відкинув його.

¹² І зрубать його чужоземці, найлютіші зпроміж народів, та й повалять його; по горах і по долинах лежати ме вітте його, й гілле його буде валятись, поторощене, по байраках у країні, а всі народи землі вирушать зпід тні в него, та й покинуть його.

¹³ Від тепер буде хиба на обламках із него сідати птаство піднебесне, а всяке польове зьвірре топтати

ме гілле його;

¹⁴ Щоб ніякі дерева при воді не величались високим своїм зростом і не сягали вершками своїми понад густе гілле, та щоб до них задля їх висоти не прилягали інші дерева, що ссуть воду; всіх бо їх призначено на смерть, у преисподню країну разом із синами людськими, що походили в яму.

¹⁵ Так говорить Господь Бог: Того дня, як він ізступить у яму, наведу я плач по нему, запру глибінь, застановлю ріки, здержу великі води, з'одягну в смуток по нему Ливан-гору, а всі польові дерева попадуть у тугу по йому.

¹⁶ Гуком його впаду наведу перестрах на народи, як стручу його в преисподню, до тих, що походили в яму, й зрадіють у тій глибині всі дерева Едемські, вибрані й що найкрасші дерева Ливанські, всі що ссали воду;

¹⁷ Бо й вони пійдуть із ним у преисподню, до тих, що мечем побиті, та й приятелі його зпроміж народів, що жили під тінню в його.

¹⁸ Которому зміж дерев Едемських хотів ти рівнею бути в славі й величності? Та тепер ти рівно з другими Едемськими деревами будеш стручений в преисподню, й лежати меш серед необрізаних між посіченими мечем. Ось, се Фараон і вся безліч народу його, говорить Господь Бог.

32

¹ В дванайцятому році, в одинайцятому місяці, першого дня в місяці, надійшло до мене слово Господнє:

² Сину чоловічий! заголоси над Фараоном, царем Египецьким, і промов до його: Ти, наче левчук між народами, й мов кит у морі, кидаєшся в ріці твоїй, каламутиш води ногами, й бовтаєш потоки їх.

³ От же що говорить Господь Бог: Я закину на тебе сіть мою руками многих народів, і витягнуть вони тебе моїм неводом.

⁴ І викину тебе на суху землю, на відкрите поле кину тебе, й сідати ме на тебе піднебесне птаство й зьвірре всієї країни буде живитись трупом твоїм.

⁵ І розкидаю мясо з тебе по горах, і яри позаповню твоїми трупами.

⁶ Де ти плавав колись, — тую землю наповню я кровю з тебе аж до гір; вона залиє й байраки.

⁷ А як ти згаснеш, я небо закрию, й зорі затемню, сонце хмарою вкрию, й місяць не буде сьвітити сьвітлом своїм.

⁸ Сьвітила всі на небі втоплю у мраці, а земля твоя потоне в пітьмі, говорить Господь.

⁹ Приведу в зворушення серця многих народів, коли рознесу чутку про твій упад по тих землях, що ти й не знав їх.

¹⁰ І приведу тобою в перестрах многі народи, й царі їх затремтять зо страху, коли мечем моїм замахну перед лицями в них, і тремтіти муть всі що хвилини, кожен за душу свою, як ти впадеш.

¹¹ Так бо говорить Господь Бог: Меч царя Вавилонського прийде на тебе.

¹² Від мечів у тих сильних поляже нарід твій; вони — сі найлютіші зміж народів, упокорять гординю Египту, й погибне все множество його. —

¹³ І вигублю всю скотину його при водах великих; не буде вже їх мутити нога людська та й череда каламутити вже їх не буде.

¹⁴ Тоді дам спокій водам їх, і вчиню, що води текти муть, як олива, чисті, говорить Господь.

¹⁵ Як зроблю я Египет пустинею, а земля опорожніє з усього, чим вона була повна, як перебію всіх, що на ній живуть, тоді спізнають, що я — Господь.

16 Оце та плакальна пісня, що її будуть сьпівати; дочки народів сьпівати муть її; над Єгиптом і над усією многотою людей його будуть нею голосити, говорить Господь Бог.

17 І надійшло в дванайцятому році, у п'ятнадцятий день місяця слово Господнє до мене, таке:

18 Сину чоловічий! заголоси по Єгипецькому народові та й поскидай (віщим словом) його й дочки потужних народів у преисподню до тих, що посходили в яму.

19 Кого ти перевисшив? Ійди, лежи з необрізаними!

20 Тії попадають між побитими мечем, та й він одданий мечу; тягніть його туди з усім людом його!

21 Посеред підземля говорити муть про него та про підпомочників його передні між невміраками: Попровалувались, лежать посеред необрізаних, посічені мечем.

22 Тут Ассур і вся сила його; гроби їх навкруг його; всіх їх повбивано, посічено мечем.

23 Грїб його в самій глибині преисподньої, а полки його — навкруги домовини його; всі побиті, всі полягли од меча, — тоті, що завдавали колись страху на землі живих.

24 Там Елам із усією силою своєю навкруги домовини його, а всі вони побиті, всі полягли од меча, всі необрізаними пійшли на той сьвіт, — тоті, що колись ширили страх поперед себе на землі живих, а тепер двигають ганьбу свою вкупі з тими, що зойшли в яму.

25 Серед побитих наготовано лїгво його з усім військом його; домовини їх округи його, а всі вони необрізані, мечем порубані; позаяк бо вони завдавали страху на землі живих, то й несуть тепер ганьбу на собі вкупі з тими, що посходили в яму, та

лежать серед побитих.

²⁶ Там лежить Мешех, Тубал із усією громадою своєю; кругом його домовини їх, а всі необрізані, побиті мечем, за те, що перше завдавали страху всім на землі живих.

²⁷ А годі їм лежати коло невміраків побитих, необрізаних, що походили в підземле у своїй боєвій зброї, а мечі їх покладено їм під голови, хоч і зосталось беззаконство їх на костях у них, за те, що вони, як силачі, були пострахом на землі живих.

²⁸ Та й ти стертий будеш між необрізаними й лежати меш із побитими мечем.

²⁹ Там — Едом, царі його й усі князі його, що мимо всієї своєї хоробрості зложені між побитими мечем; коло необрізаних лежать вони й коло тих, що походили в яму.

³⁰ Там князі півночні вкупі з усіма Сидоніями, що походили з світа побиті; вони ж осоромлені через могучість свою, бо вона наводила страх; лежать же вони з необрізаними, побитими мечем й несуть ганьбу свою на собі вкупі з тими, що походили в яму.

³¹ Побачить їх Фараон і зрадїє тою многотою, побитою мечем, — Фараон і все військо його, говорить Господь Бог.

³² Бо й я розширю страх мій на землі живих і ляже Фараон і вся многота його серед необрізаних, побитих мечем, говорить Господь Бог.

33

¹ І надійшло слово Господнє до мене, таке:

² Сину чоловічий! промов до земляків твоїх і скажи їм: Коли я пошлю меча на яку землю, а осадники тієї землі візьмуть із громади чоловіка та й приставлять за вартового в себе,

3 І він побачить меча, що йде на землю та й затрубить у трубу й остереже люд, —

4 І коли хто почує голос труби, та не буде стерегти себе, й меч наступить та й захопить його, тоді кров його впаде на голову його.

5 Він чув гук трубний, та й не остерігся, — кров його буде на йому; хто ж остерігся, той урятував життя своє.

6 Коли ж вартовик та побачить меча та й не затрубить у трубу, й люд не буде остережений, і наступить меч і відбере кому життя, то він умре за свою провину, та кров його я з руки сторожа буду вимагати.

7 І тебе, сину чоловічий, приставив я вартовиком до Ізрайлевого дому, щоб ти, як почувеш із уст моїх слово, від мене остеріг-врозумив їх.

8 Коли я скажу беззаконному: Беззаконнику, ти вмреш, — а ти не скажеш нічого, щоб остерегти ледачого перед його дорогою, то беззаконник умре за свою провину, та кров його я вимагати му від тебе.

9 Коли ж би ти остерігав беззаконника перед його дорогою, щоб він звернув із неї, він же не навернувся з своєї дороги, то він за свій гріх погине, а ти врятував душу свою.

10 І скажи, сину чоловічий, до Ізрайлевого дому: Ви говорите: проступки наші й гріхи наші вагонять на нас, і ми танемо від них, — як же нам жити?

11 То ж скажи їм: Так певно, як я живу, говорить Господь Бог, не бажаю я смерті грішникової, а того, щоб він звернув із свого шляху та й зостався живим. Зверніте, зверніте з вашого ледачого шляху; про що вам умірати, доме Ізраїля?

12 Ти ж, сину чоловічий, промов до земляків твоїх: Праведного праведність не врятує його тоді,

як провинить, і беззаконник не згине за беззаконство своє, як він од свого беззаконства навернеться, так само як праведник, коли согрішить, не зможе вдержатись живим за свою праведність.

13 Коли я скажу праведнику, що він зостанеться живим, а він понадіється на свою праведність та й допустить неправедності, то йому не згадаються всі праведні вчинки його, й мусить він умерти за беззаконність свою, що її вчинив.

14 А коли скажу беззаконному: ти мусиш умерти! він же навернеться од гріхів своїх та й почне чинити суд і справедливість,

15 Коли той беззаконник верне заліг, поповнить те, що заgrabив, ходити ме в законах, що ведуть до життя, й нічого ледачого не вчинить, — то й зостанеться живим, не вмре.

16 Ні одного з гріхів, які вчинив, не полічиться йому; він почав творити суд і справедливість, і зостанеться живим.

17 А твої земляки говорять: Не по правді чинить Господь, тим часом, як їх самих дороги несправедливі!

18 Коли праведник од своєї праведності відступить і чинити ме ледарство, так за те мусить умерти.

19 І коли ледачий навернеться од свого беззаконства та почне чинити суд і справедливість, то за те зостанеться живим.

20 А ви мовляете: Несправедлива путь Господня! Я ж суджу вас, доме Ізраїлів, кожного після поступків його.

21 У двацятomu році нашого полону, в десятому місяці, на пятий день місяця, прийшов до мене один утікач із Єрусалиму й звістив: Збурено місто.

22 Та ще вечером перед приходом сього втікача, найшла була на мене рука (сила) Господня, і він

одверз уста мені, перш ніж той уранці прибув до мене. І одчинились уста мої, і я вже не мовчав довше.

23 І надійшло слово Господнє до мене:

24 Сину чоловічий! отті останки, що живуть по спустошених місцях землі Ізраїлської, мовляють ось яке: Авраам був один собі чоловік, та й осяг сю землю в державу, а нас багато, то ж нам і належиться земля ся в державу.

25 Отже скажи їм: Так говорить Господь Бог: Ви їсте з кровю та й пориваєте очі на ваші ідоли, й проливаєте кров, — та хочете ще посісти землю в державу?

26 Ви опираєтесь на свого меча? Ви ж чините гидоти, поганите жінок один в одного, та й хочете осягти в державу землю?

27 Ось як маеш їм сказати: Так говорить Господь Бог: Так певно, як я живу, — ті, що живуть по розвалених містах, поляжуть од меча; тих, що в чистому полі, оддам на пожир звіррю; а ті, що в утверджених місцях та в печерах, помруть од морової зарази.

28 І зроблю їх землю пустою пустинею, й перерветься горда могутність її, і пустинею лежати муть гори Ізраїлеві, й ніхто не буде через них переходити.

29 І зрозуміють вони, що я Господь, як зроблю сю землю пустою пустинею за всі гидоти їх, що вони коїли.

30 Сину чоловічий: земляки твої розмовляють про тебе попід мурами в дверях на порогах у себе, й балакають насмішливо проміж себе один до одного, брат до брата: Ось ходім, послухаймо, яке слово вийшло од Господа!

31 І приходять вони до тебе гурмом, і сідають перед тобою, яко мій люд, і слухають слово твоє, та не виповняють його, бо в устах своїх роблять собі з його

жарти, й серце їх уганяє за наживою.

³² І ось, ти в них мов сьпівак забавний, що має гарний голос і на струнах до ладу перебирає; вони слухають слово твоє, та не сповняють його.

³³ Як же воно справдиться, — ба вже й справджується, — тоді зрозуміють, що між ними був пророк.

34

¹ І надійшло до мене слово Господне:

² Сину чоловічий! пророкуй про пастирів Ізрайлевих, віщуй і промов до них: Так говорить Господь Бог: Горе пастирям Ізрайлевим, що пасуть самих себе! Чи не вівці ж бо пастирям пасти?

³ Ви їли молоко й з'одягались у вовну та заколювали вівці годовані, стада же не пасли.

⁴ Слабих у стаді ви не покріплювали, й недужних не вигоювали; поранену не перевязували й розпуджених не привертали та й загублених не шукали, а правили ними жорстоко й насильно.

⁵ І розсипались мої вівці без пастуха й ставались жиром усьому польовому зьвіррю та й розбігались.

⁶ По всіх горах і по всіх високих узгіррях блукають мої вівці; розсипалась отара моя по всіх країнах, а ніхто не розвідуєсь про них, ніхто не шукає їх.

⁷ Тим же то, вислухайте, ви, пастухи, слово Господне:

⁸ Так певно, як я живу, говорить Господь Бог, за те, що вівці мої полишені були на здобичу, й отара моя допалась без пастирів на пожир усякому дикому зьвіррю, а мої пастирі не відшукували овець моїх — пастухи бо пасли самих себе, а овець моїх не пасли,

⁹ За те, ви, пастирі, слухайте слово Господне!

10 Так говорить Господь Бог: Ось, я встану на пастирів, і вимагати му вівці мої з їх рук, і не дам їм уже пасти овець, та й не будуть уже більше пастирі самих себе пасти; я повириваю в них із рота вівці мої, щоб не були вже їм їдою.

11 Так бо говорить Господь Бог: Самий я відшукаю собі вівці мої та й буду їх доzirати.

12 Як вівчарь провіряє свою отару, коли вона була розбіглась, так і я провіряю вівці мої, й приверну їх назад з усіх тих місць, куди вони хмарного дня під темряву були порозбігались.

13 І повиводжу їх ізпроміж народів і позбіраю з країн, та й приведу в їх землю, й пасти му їх по горах Ізрайлевих, поблизу потоків і по всіх осаджених місцях сієї землі.

14 По гарних пасовищах пасти му їх, а будуть пастівники їх на високих горах Ізрайльських; там вони будуть відпочивати на гарному пастівнику, і пастись на травньому пасовищі — на горах Ізрайльських.

15 Сам я пасти му вівці мої, і сам указувати їм місце опочивку, говорить Господь Бог.

16 Котре заблудило, я відшукаю, котре відлучилось, заверну; поранене перевяжу, недужне покріплю, а надто жирне й буйне витрачу; буду їх пасти по правді.

17 Вас же, мої вівці, так говорить Господь Бог, буду судити між вівцею а вівцею, між бараном а козлом.

18 Чи то ж не доволі з вас (ви багаті), пастись на доброму пасовищі, що ви ще й те, що зістанеться неспасене, витоптуєте ногами, самі пете чисту воду, а остальню каламутите ногами вашими,

19 Так що вівці мої мусять пастись на витолоченому пасовищі, й пити воду, що ви скаламутили ногами вашими?

20 Тим же то ось як говорить Господь Бог до вас: Ось, я самий буду розсуджувати між ситою а

захарчованою вівцею.

21 Позаяк ви все слабе тручаєте то боком то плечем і колете рогами, аж покіль геть повідганяєте,

22 То я допоможу овечатам моїм, і не будуть вони вже чужою користю; я розсуджу між вівцею а вівцею.

23 І поставлю над вами єдиного пастиря, що пасти ме їх, — слугу мого з роду Давидового; він буде їх пасти, він буде пастирем над ними.

24 І буду я, Господь, їх Богом, слуга ж мій Давид буде князем серед них. Я, Господь, сказав се.

25 І вчиню з ними завіт мира та й повиганяю з землі хиже звірре, й будуть жити собі безпеч у степу й спати по гаях.

26 Я дам їм і тим, що кругом гори моєї, благословенне, й буду їм посилати дощ у свій час, — се будуть дощі благословення.

27 І родити муть польові дерева плоди свої, а земля буде видавати врожай свій; і будуть вони безпечні на землі своїй, і зрозуміють, що я — Господь, як поламлю занози в ярмі їх та вирятую їх із потали в тих, що їх поневолили.

28 Не будуть вони вже здобичею народам, і дикий звір не буде їх пожерати; безпеч жити муть вони, й ніхто їх не буде лякати.

29 І дам їм насінне славне, й не будуть гинути з голоду на землі та терпіти погорду від народів.

30 І зрозуміють, що я Господь, Бог їх, із ними, а вони, дом Ізраїлів, — мій нарід, говорить Господь Бог,

31 І що ви, люде, вівці мої, вівці пасовища мого, а я — Бог ваш, говорить Господь Бог.

35

1 І надійшло до мене слово Господнє:

2 Сину чоловічий! поверни твій вид проти Сеїрських гір і пророкуй на них,

³ І скажи їм: Так говорить Господь Бог: Ось, я — на тебе, Сеїр-горо, й простяг проти тебе руку мою й зроблю тебе безлюдною пустинею.

⁴ Городи твої оберну в розвалища а сама ти запустієш, і спізнаєш, що я — Господь.

⁵ Позаяк ти від віків ворогуєш проти Ізраїля, і оддавала його на меч в часі його нещастя і цілковитої погибелі,

⁶ За те, так певно, як живу я, говорить Господь Бог, оддам тебе на кров, і кровава помста буде вганяти за тобою; позаяк ти ненавиділа твою кров, то й кров буде вганяти за тобою.

⁷ І зроблю Сеїр-гору пусткою й безлюдною пустинею й повигублюю на ній приходящого й вертаючого.

⁸ І сповню гори її побитими в неї; по узгіррях твоїх, по долинах твоїх і по всіх потоках твоїх падати муть побиті мечем.

⁹ Пусткою вічною зроблю тебе, й городаи твої стояти муть безлюдні, і спізнаєте, що я — Господь Бог.

¹⁰ Позаяк ти мовляла: Обидва отті народи й обі ті землі будуть моїми, й я посяду їх, дарма що там був Господь,

¹¹ За те, так певно, як я живу, говорить Господь Бог, поступлю з тобою по мірі завзятя й зависті твоєї, що ти показала в твоїй ненависті до них, і дам себе їм знати, як буду судити тебе.

¹² І визнаєш, що я, Господь, чув усю злораду твою, яку ти виповідала про гори Ізрайлеві, приговорюючи: Пустинею лежать вони; нам оддано їх на пожир!

¹³ І давали ви язика волю проти мене, уймали словами без міри честі моєї; я чув усе те.

¹⁴ Так говорить Господь Бог: На радість усій землі вчиню тебе пустинею:

15 Як ти втішалась, коли пай дому Ізрайлевого запустів, так я зроблю й з тобою: пустинею станеш ти, горо Сеїр, та й уся Ідумея, і зрозуміють, що я — Господь.

36

1 Сину чоловічий, пророкуй про гори Ізрайлеві і скажи: Ви, гори Ізрайлеві! слухайте слово Господне.

2 Так говорить Господь Бог: Позаяк ворог мовляє про вас: Ага! і вічні гори допались нам у власність!

3 То ти пророкуй і скажи: Так говорить Господь Бог: За те, притьма за те, що вас спустошено й з усіх боків жерто, щоб ви стали власністю других народів, і що ви попали на язики злющим людям, —

4 За те ви, гори Ізрайлеві, почуйте слово Господне; так бо говорить Господь Бог до гір і до горбів і до потоків — і долин, до опустілих розвалищ і до покинутих городів, що стались лупом й посьміхом усім сусідним народам;

5 За те, так говорить Господь Бог: В огні досади моєї виповів я слово проти інших народів і проти всієї Ідумеї, що призначили землю мою собі в державу, та, радіючи усім серцем і з погордою в душі обіцяли її собі в здобичу.

6 Тим же то пророкуй про землю Ізрайлеву й говори до гір і горбів, до потоків і до долин: Так говорить Господь Бог: Ось я в гніві й в досаді моїй виповів се, за те, що ви терпите наругу від народів.

7 Тим же то так говорить Господь Бог: Здіймаю руку й присягаюсь, що народи навкруги вас понесуть сором свій.

8 Ви ж, гори Ізрайлеві, ви розпустите гілле ваше й давати мете плоди ваші народові моему Ізраїлеві; він бо незабаром вернеться (з неволі).

9 Ось бо я прихилюсь до вас і будуть вас знов порати й обсівати.

10 І оселю на вас много людей, увесь дом Ізраїлів, і залюднені будуть городи, й забудовані наново розвалища.

11 І намножу в вас людей і скотини; вони будуть плодитись і множитись, і заселю вас, як се було за попередущих ваших часів, і посилати му вам ще більші добра, ніж у ваші давні часи, й знати мете, що я — Господь.

12 І приведу на вас людей, народ мій, Ізраїля, і будуть вони тобою, ти земле, володіти; ти будеш їх насліддем і не будеш уже бездітною.

13 Так говорить Господь Бог: За те, що про вас говорять: Ти земля така, що пожерає людей, бо дозволяєш нарід твій бездітним робити, —

14 За те вже не будеш поїдати людей і не будеш робити народу твого бездітним, говорить Господь Бог.

15 І не будеш уже чувати наруги від народів, та й не будеш посьміхом у людей, і не робити меш уже твого люду бездітками, говорить Господь Бог.

16 І надійшло до мене слово Господнє:

17 Сину чоловічий! як жив іще Ізраїль у своїй землі, то поганив він її своїми обичаями й своїми вчинками; мов жіноча нечисть під час кровотечі, були поступки їх передо мною.

18 І вилив я досаду мою на їх за кров, що проливали в сій землі, та за те, що поганили її своїми ідолами.

19 І порозсівав я їх між народи, й порозвівав їх по чужих землях; я судив їх після поступків та після вчинків їх.

20 І поприходили вони до невірних, куди поприходили, й знеславили моє імя сьвяте, тим що про їх мовляли: Се ж люд Господень, та й мусів

ійти геть із землі його!

21 І зжалився я над сьвятим імям моїм, що його дом Ізраїлів знеславив між народами, куди прийшов.

22 Тим же то скажи домові Ізраїлевому: Так говорить Господь Бог: Не задля вас я се вчиню, доме Ізраїля, а задля сьвятого імені мого, що ви знеславили перед тими народами, куди поприходили.

23 І осьвячу велике імя моє, знеславлене між народами, що посеред них ви знеславили його, й зрозуміють народи, що я — Господь, говорить Господь Бог, як явлю себе сьвятим перед очима в них.

24 І заберу вас ізміж народів, позбиравши вас із усіх земель, і переведу вас у вашу рідну країну.

25 І вилию на вас чисту воду, й станете чисті від усіх ваших нечистот, і від усіх ваших ідолів очищу вас.

26 І вложу вам нове серце й дам нового духа, й викину камяне серце з вашого тіла, а дам вам серце мясне.

27 І вдихну в нутро ваше духа мого, й учиню, що будете ходити в заповідях моїх, та хоронити й виповняти постанови мої.

28 І жити мете в землі, що я наділив отцям вашим, і будете моїм народом, а я буду вашим Богом.

29 І очищу вас од усіх нечистот ваших, і викличу вроджай і намножу його, й не дозволю, щоб терпіли голоднечу.

30 І намножу вам плоду деревного й уроджаю на полях, щоб вам уже не доводилось приймати наруги від народів ізза голоднечі.

31 Тоді спогадаєте про ваші ледачі дороги та про ваші вчинки недобрі, й гидувати мете самі собою за ваші провини й за гидоти ваші.

32 Та не задля вас удію се, говорить Господь Бог, — знайте се! Соромтесь і червонійте за ваші поступки, доме Ізраїля!

33 Так говорить Господь Бог: Того часу, як очищу вас од усіх ваших провин, і позалюднюю городи, й знов будуть позабудовувані руйновища,

34 А спустошену землю будуть знов порати, тую землю, що лежала опустілою перед очима в кожного, хто мимо проходив, —

35 Тоді будуть мовляти: Ось, та опустіла земля зробилась, наче сад Едемський, а ті порозвалювані, порозбивані, обезлюділі міста — тепер утверджені, й залюднені!

36 І зрозуміють народи в округи вас, що я, Господь, повалене знов будує, а попустошене знов засаджую. Я, Господь, сказав — і справдив.

37 Так говорить Господь Бог: Ось, і в тому ще покажу ласку мою домові Ізрайлевому: я намножу його людьми, як отару овечу.

38 Як без ліку буває жертовних овець у Єрусалимі під час великих съвят, оттак переповнені будуть людьми міста, передше безлюдні, і спізнають, що я — Господь.

37

1 Спочила ж на мені рука Господня, й вивів мене Господь в дусі та й зупинив мене посеред поля, і було там повно кістяків.

2 І обвів мене навкруги, й оце лежало їх дуже багато по полі, а всі були дуже сухі.

3 І промовив до мене: Сину чоловічий! чи сі кості ожують? А я відказав: Господи Боже, ти один знаєш се.

4 І промовив до мене: Вискажи пророцтво про сі кістяки й скажи їм: Ви, кістяки сухі, вислухайте слово Господне!

5 Та к говорить Господь Бог до сих костей: Ось, я вдихну в вас духа, щоб ви поробились ізнов живими.

⁶ І обложу вас жилами й поростете тілом і покрию вас шкірою, й повдихаю дух у вас, і станете живими, та й зрозумієте, що я — Господь.

⁷ Я виповів пророцтво, як мені заповіджено; й ось, як я ще пророкував, постав шелест, і почали кістки рухатись і кістка до кістки приставати.

⁸ І постеріг я, аж ось на них жили, й поросли вони тілом, а зверху покрила їх кожа, тільки не було ще дихання в них.

⁹ Тоді сказав він мені: Вискажи пророцтво духові, вискажи пророцтво, сину чоловічий, та й промов до духа: Так говорить Господь Бог: Із чотирьох вітрів прийди, духу, та й подихни на сі повбивані, а вони ожують.

¹⁰ Я виповів пророцтво, як він заповів мені, аж ось, повходив у них дух, і вони ожили та повставали на ноги — дуже, дуже багато люда.

¹¹ І сказав він до мене: Сину чоловічий! Отті кості — се все дом Ізраїля. Вони мовляють: Кості наші висхли, надія наша зникла; ми бо відорвані від кореня.

¹² Тим же то вискажи пророцтво й скажи їм: Так говорить Господь Бог: Ось, я поодчиняю гроби ваші, й виведу вас, мій народе, з гробів ваших, та й заведу вас у землю Ізрайлеву.

¹³ І зрозумієте, що я — Господь, як повідчиняю ваші гроби й повиводжу вас, мій народе, з гробів ваших,

¹⁴ І дам вам духа мого, й ви знов ожиеєте, й розміщу вас по землі вашій, а тоді визнаєте, що я, Господь, сказав се — й справдив, говорить Господь.

¹⁵ І надійшло до мене слово Господнє:

¹⁶ Сину чоловічий! Возьми одну палицю та й напиши на їй: Юді й з'єднаним із ним синам Ізрайлевим; та й возьми ще другу палицю, та й напиши на їй: Йосифові — а се палиця Ефраїмова й всего з'єданого з ним дому Ізрайлевого.

17 І склади їх одну з другою в одну палицю, щоб вони в руці твоїй були одно.

18 І як питати муть у тебе земляки твої: Чи не з'ясуеш нам, що се має значити?

19 То скажи їм: Так говорить Господь Бог: Ось, я возьму жезло Йосифове, що в руці Ефраїмовій й з'єдинених із ним поколінь Ізраїльських, та й притулю його до жезла Юдиного, й зроблю їх одним жезлом в руці в Юди.

20 Коли ж обидві палиці, що на них понапишуеш, будуть у твоїй руці перед очима в них,

21 Тоді промов до них: Так говорить Господь Бог: Ось, я заберу синів Ізраїлевих зпроміж народів, де вони знаходяться, й позбіраю їх звідусіль та й приведу їх у їх землю.

22 А в тій землі, на горах Ізраїля, з'єднюю їх ув один нарід, та й один царь буде над ними всіма, й не будуть вони вже двома народами та й не будуть ділитись на два царства.

23 І не будуть уже поганити себе ідолами своїми й гидотами своїми й усякими неправедностями своїми; й відверну їх від усіх місць у їх пробутках, де вони грішили, й очищу їх, і будуть вони моїм людом, а я — їх Богом.

24 І буде слуга мій Давид царем над ними, й пастирем усіх їх, і ходити муть вони в заповідях моїх, та й будуть певнити постанови мої і їх виповняти.

25 І жити муть вони в землі, що я наділив слугі мойму Яковові, де жили їх батьки; там будуть жити вони й діти їх та діти дітей їх по віки; а слуга мій Давид буде князем над ними по віки.

26 І зложу з ними завіт мира, — се буде завіт вічний з ними. І впорядкую їх і намножу їх та й поставлю сьвятиню мою серед них по всі вічні віки.

27 І буде пробуток мій посеред них, і буду я їх Богом, а вони будуть моїм народом.

28 І визнають невірні, що я — Господь, освячуючий Ізраїля, як буде сьвятиня моя серед них по віки.

38

1 І надійшло до мене слово Господнє, таке:

2 Сину чоловічий! поверни твій вид проти Гога в Магог-землі, проти князя Рошського, Мешехського й Тубалського, й прокоуй проти його,

3 І скажи: Так говорить Господь Бог: Ось, я на тебе, Годже; князю Рошський й Тубалський!

4 І притягну тебе, вложивши зубела в рот тобі, й виведу тебе вкупі з усім військом твоїм, із кіньми й їздецями, — всіх у повній зброї, велике множество в панцирах і з щитами, всіх узброєних мечами,

5 Персів, Етіопіїв, а з ними й Ливіїв, — всіх із щитами й в шоломах,

6 Гомера й усю ватагу його, дом Тогармів із ватагами його від північних гряниць, і багато інших народів із тобою.

7 Ув'оружуйсь і ладься, — ти й усі ватаги твої, що згромадились до тебе, й будь їм воєводою.

8 По довгому часі тебе запотребують; ув останні роки прийдеш у землю, визволену спід меча, до збору з многих народів, на гори Ізрайлеві, що довгі часи були спустошені, тепер же їх осадники будуть виведені зміж народів і всі жити муть безбеч.

9 І здіймешся, мов хуртовина, налетиш бурною хмарою, окриєш землю, ти й усі твої військові ватаги й многі народи з тобою.

10 І говорить Господь Бог: Того часу прийдуть тобі на серце мисли й ти задумаєш лиху річ.

11 І скажеш собі: Рушу я проти землі, що без мурів, нападу на безжурних людей, що живуть безпечно, — вони живуть собі без мурів і нема в їх ні засовів, ні дверей, —

12 (рушу) Щоб порабувати, набрати здобичі, наложити руку на відновлені розвалища, та на той люд, що спроміж невір позбірився, та розжився хліборобами й крамарями й розвів осади посеред землі.

13 Саба й Дедан і крамарі Тарсийські з усіма їх левчуками скажуть тобі: Чи се ж прийшов еси, щоб рабувати, — назбірив війська, щоб добувати здобичі, щоб нагарбати золота й срібла, зайняти скотину й надбане добро, зажерти як найбільше здобичі?

14 Тим же то пророкуй, сину чоловічий і промов до Гога: Так говорить Господь Бог: Чи так воно? того часу, як люд мій Ізраїль розживеться безжурно, ти про те дізнаєшся,

15 І вирушиш ти й прийдеш із твоєї осади, з найдалшої півночі, — ти й многі народи з тобою, сама кіннота, величезна ватага й безліч війська;

16 І двинеш проти мого люду Ізраїля, мов хуртовинна хмара, щоб окрити землю; в останні часи станеться воно, — й я приведу тебе на мою землю, щоб народи спізнали мене, як покажу мою святость на тобі, Годже, перед їх очами.

17 Так говорить Господь Бог: Хиба ж се не ти, що про него говорив я вже давно через слуг моїх, пророків Ізрайлевих, що в ті часи пророкували, що приведу тебе на мою землю?

18 І буде того часу, як наступить Гог на Ізрайлеву землю, говорить Господь Бог, запалає гнів мій аж до лютості.

19 В ревності моїй, в палаючій досаді моїй сказав я: Напевно, того часу настане велике потрясення в землі

Ізрайлевій.

²⁰ Перед гнівним лицем моїм затремтять риби в морі, піднебесне птаство, польове зьвірре, й усе, що повзає по землі й усі люде на земному крузі, й зрушаться гори, й поваляться стіни й порозпадаються всі мури по землі.

²¹ І викличу меча по всіх горах моїх, говорить Господь Бог: Кожного меч обернеться на брата його.

²² І буду судитись із ним моровою пошестю й кроворозливом, і пролию на него й на ватаги його, та на безліч народів, що з ним, потопний дощ і кам'яний гряд, огонь і сірку;

²³ І явлю себе великим і сьвятим, і дам себе пізнати в очах многих народів і визнають, що я — Господь.

39

¹ Ти ж, сину чоловічий, вискажи пророцтво проти Гога й промов: Так говорить Господь Бог: Ось, я — на тебе, Годже, князю Рошський, Мешехський й Тубалський,

² І притягну тебе, й поведу тебе, й виведу тебе од гряниць півночних та й приведу тебе на гори Ізрайлеві.

³ І виблю лука з лівої руки твоєї й повикидаю стріли з правої руки твоєї.

⁴ Упадеш ти на горах Ізрайлевих, ти й усі ватаги твої з усіма народами, що з тобою; і віддам тебе на пожир усякому хижому птаству й зьвіррю дикому.

⁵ В чистому полі поляжеш; я бо сказав так, говорить Господь.

⁶ І пошлю огонь на Магога й на безжурних помор'ян, і визнають, що я — Господь.

⁷ І явлю сьвяте імя моє серед мого люду, Ізраїля, й не дам уже неславити сьвяте імя моє, й визнають народи, що я — Господь, сьятий в Ізраїлі.

⁸ Ось, се буде й станеться, говорить Господь Бог, — той день, що я казав про него.

⁹ Тоді виходити муть осадники городів Ізраїльських і будуть палити оружжє, щити й панцирі, луки й стріли, булави й списи; на сім років мати муть чим палити.

¹⁰ Не будуть носити дров із поля ні рубати по гаях, а палити муть саме тільки оружжє; ограблювати своїх грабіжників та обдирати своїх обдирачів, говорить Господь Бог.

¹¹ І станеться того часу: призначу місце Гогові на гробовище в Ізраїлі, — в мандрівній долині, на всхід од моря, і будуть з'упинятись на ній прохожі. Так поховають Гога й усі товпи його, й прозвуть її Долиною товп Гогових.

¹² І ховати ме їх дом Ізраїлів сім місяців, щоб очистити землю.

¹³ Усе осадництво країни помагати ме ховати їх, і буде той день памятним у них, в котрім я прославлю себе, говорить Господь Бог.

¹⁴ І настановлять нарочно людей, щоб презирали країну та при помочи переходнів ховали позіставших поверх землі, — щоб її очищувати; ба ще й по упливі сімох місяців, будуть вони перешуковати;

¹⁵ І як хто, перешукуючи землю, побачить людського кістяка, то буде ставити при йому знак, щоб погребачі ховали його в Долині ватаг Гогових.

¹⁶ І звати меться те місце Гамона (ватага). І так очистять землю.

¹⁷ Ти ж, сину чоловічий, так говорить Господь Бог, скажи всякому птаству піднебесному й хижому звіррю: Сходітесь і прибувайте, відусюди прибувайте на мою жертву, що вам наготую, на великий пир по горах Ізраїлевих, і їжте м'ясиво й пийте кров.

18 М'ясиво силачів будете їсти й кров із князів пити, — з тих баранів, ягнят, козлів і назимків, угодованих на Базані.

19 І їсти мете товщ до наситу, й пити кров до хмелю із тієї жертви моєї, що вам позаколю.

20 І нагодуєтесь за тим столом моїм кіньми й їздецями, силачами й усякими войовниками, говорить Господь Бог.

21 І виявлю між народами славу мою, й усі народи побачать караючий суд мій, що я доконаю, й руку мою, що на них наложу.

22 І знати ме дом Ізраїлів, що я — Господь Бог.

23 І зрозуміють народи, що дом Ізраїлів тільки за свою неправедність був переселений в неволю, — за те, що вони поламали вірність мені, так що я аж закрив лице моє перед ними та й подав їх на поталу ворогам їх, щоб полягли од меча.

24 Се я за їх нечистоти й беззаконства вчинив таке з ними та й сховав перед ними лице моє.

25 Тим же то так говорить Господь Бог: Тепер я заверну полоненого Якова та й змилосерджусь до всього дому Ізрайлевого, й обстану речно за сьвятістю імені мого.

26 І відчувати муть болесно безчесності свої й усі беззаконства свої, що проти мене творили, як ізнов жити муть безпечно у землі своїй, не лякаючись нікого,

27 Як поприводжу їх назад ізпроміж народів і позбіраю з земель, їм ворожих, та покажу на них сьвятість мою перед очима в многих народів.

28 І спізнають вони, що я — Господь, Бог їх, коли, розкинувши їх проміж народи, знов їх позбіраю в їх землю, і нікого з них там не зоставлю.

29 І не буду вже закривати перед ними лица мого, бо я вилию серце моє на дом Ізраїля, говорить Господь

Бог.

40

¹ У двадцятому ж році нашої неволі, на початку року, десятого дня в місяці, а чотирнайцятого року по збуренню міста, того самого дня спочила на мені рука (сила) Господня та й повів він мене туди.

² У Божих видивах переніс він мене в Ізраїльську землю й поставив на дуже високій горі; з полуденнього боку виднілось на ній щось таке, наче будівля якого міста.

³ Привів же він мене туди, й я дивлюсь, аж ось, чоловік із виду, наче блискуча мідь. У руці в його була лняна поворозка й тичина до міряння, а стояв він коло воріт.

⁴ І промовив той чоловік до мене: Сину чоловічий! дивись очима твоїми, й слухай ушима твоїми, та й бери собі до серця все те, що я буду тобі показувати; тебе бо на те й приведено сюди, щоб я се показав тобі; а все, що бачити меш, звісти домові Ізрайлевому.

⁵ І ось, знадвору храму — мур навкруги; в руці ж у того чоловіка мірильна жердка завдовжки шість локот із долонею до локтя; і виміряв він у тій будівлі одну жердку завширшки, а одну жердку заввишки.

⁶ Тоді пійшов до воріт, що переднім боком стояли на схід сонця, і підійшов угору по сходах, та й виміряв поріг у брамі на одну жердку завширшки, та й в другому порозі одна тичина завширшки.

⁷ І в кожній боковій коморі одна тичина заввишки а одна завширшки, а між коморами п'ять локот, та й в порозі воріт коло передньої сьвітлиці в воротях із середини — одна жердка;

⁸ І виміряв передню сьвітлицю в брамі з середини на одну жердку,

9 А в присінку коло брами виміряв вісім локот, стовпи ж його на два лікті, а сїни в воротях — виходом у середину.

10 А бокових комор у воротях на схід сонця було три по одному боці, а три по другому боці; всі три були однієї міри, а так само й стовпи з обох боків однієї міри.

11 І виміряв ширину ввіходу в ворота на десять локот, а довжину воріт на тринадцять локот.

12 А перед коморами був переділ, один локіть завширшки по однім боці й один локіть по другім боці; сама ж комора мірою шість локот по однім і шість локот по другім боці.

13 Опісля виміряв ворота від криші однієї комори до другої двацять і п'ять локот ширини; двері проти дверей.

14 А в стовпах налічив шістьдесят локот, у кожному стовпі коло двору й воріт,

15 І від переднього боку ввіходу в ворота до переднього боку з середини воріт — п'ятьдесят локот.

16 І були вікна з кратами в бокових коморах і в їх стовпах навпроти середини в воротях навкруги, а на стовпах були пальми.

17 Тоді привів мене на переднє подвірре, а там були сьвітлиці, й камяний поміст навкруги двору; трицять сьвітлиць на тому помості.

18 І був сей поміст по боках воріт, після ширини воріт, тільки був сей поміст нижше.

19 І виміряв ширину від нижніх воріт до краю середнього подвірря сто локот на всхід і на північ.

20 Він виміряв іще довжину й ширину воріт знадвірнього двору, оберненого до півночі,

21 І на узбочі сьвітлиці при них, три по однім боці й три по другім боці; й стовпи їх і переділи їх були тієї

ж міри, як і в першій брамі — завдовжки пятьдесять локот і завширшки дваццять і пять локот.

22 Вікна їх і переділи їх і пальми їх тієї ж міри, як у брами, що обернена на схід сонця; й входилось до них сімма сходами, й перед ними переділи.

23 І в середне подвірре є ворота навпроти воріт північних й восточніх, а наміряв од воріт до воріт сто локот.

24 І повів мене на полудне, а там ворота полуденні; й виміряв у стовпах і переділах таку ж міру.

25 І вікна в їх і в переддвіррях їх такі самі, як і ті вікна — завдовжки пятьдесять локот, а завширшки дваццять і пять локот.

26 Підхід до них на сім сходів, і переддвірки поперед ними й пальмові окраси — одна по сім боці а одна по тім боці на стовпах.

27 І в середне подвірре була полудення брама; і наміряв од воріт до воріт полуденніх сто локот.

28 І привів мене через полуденні ворота в середне подвірре, і наміряв у полуденній брамі ту ж саму міру.

29 І бокові сьвітлиці їх і стовпи й придвірря їх — тієї ж міри, й вікна в їх і в придвіррях були навкруги; всього довжини пятьдесять локот, а ширини дваццять і пять локот.

30 Переддвірки були навкруги завдовжки в дваццять і пять локот, а завширшки в пять локот.

31 І переддвірки були в їх на знадвірній двір, і пальми були на їх стовпах; підходу до них на вісім сходів.

32 І повів мене східніми воротами на середній двір; і наміряв у сій брамі ту ж саму міру.

33 І бокові сьвітлиці їх і стовпи їх і переддвірки їх були тієї ж самої міри; й вікна в їх і в їх коморах були навкруги; довжина пятьдесять локот, а ширина

двайцять і п'ять локот.

³⁴ Переддвірки в їх були на крайній двір, й пальми на стовпах їх по сім і по тім боці; підходу до них на п'ять сходів.

³⁵ Тоді повів мене до північних воріт та й наміряв у них ту ж саму міру.

³⁶ Бокові сьвітлиці при них, стовпи їх і вікна в їх були навкруги; усього довжини п'ятьдесять локот, а ширини двацять і п'ять локот.

³⁷ Переддвірки в них були на крайнє подвірре, й пальми на стовпах у них по сім і по тім боці. Підходу до них п'ять сходів.

³⁸ Була також сьвітлиця з увіходом до неї у ворітніх стовпів; там обмивано жертви на всепаленне.

³⁹ А в переддвірку в брамі два столи, по сім боці й два по тім боці, щоб заколювати на них жертви всепалення та жертви за гріх й провинні жертви.

⁴⁰ І в надвірньому боці коло ввіходу в ворота півночні було два столи, й по тім боці коло переддвірря в брамі два столи.

⁴¹ Чотири столи по сій руці й чотири столи по тій руці по боках воріт: усіх вісім столів, що на них заколювано жертви.

⁴² І чотири столи на поранне коло всепалення були з тесаного каменя, завдовжки півтора ліктя і завширшки півтора ліктя, а заввишки один лікоть; на їх кладено знаряддя до заколювання всепальної жертви й інших жертв

⁴³ І гаки на одну долоню приправлені до стін у будівлі навкруги, а на столах кладено жертівне м'ясиво.

⁴⁴ З надвору середньої брами були сьвітлиці про сьпіваків; на середньому подвіррі, з боку північних воріт, одна обернена передом на південь, а друга, з боку полуденніх воріт, обернена передом на північ.

45 І сказав він мені: Ся сьвітлиця, що передом на полудне, — про сьвященників, що чувають, стережучи храму;

46 А сьвітлиця, що передом на північ, — про сьвященників, що пильнують служби коло жертівника; се сини Садокові, що самі одні зміж синів Левієвих приступають перед Господа, щоб йому служити.

47 І наміряв у подвіррі сто локот довжини й сто локот ширини, було бо чотирокутне, а перед храмом стояв жертівник.

48 І привів мене до сїней храмових, і наміряв у сїнних стовпах пять локот по сїм боці й пять локот по тїм боці, а в брамі три лікті ширини по сїм боці й три лікті по тїм боці.

49 Завдовжки сїни двацять локот, а завширшки одинацять локот, а входилось у них пятьма сходами; й були стовпи на причілках, один правобіч, а другий лївобіч.

41

1 Тоді ввів мене в храм, і наміряв від стовпів шість локот ширина по однім боці, а шість локот по другім боці, — в ширину громадського намету.

2 У дверях десять локот завширшки, а по боках дверей — пять локот по однім боці й пять локот по дру-гім боці; й виміряв в храму довжини сорок локот, а ширини двацять локот.

3 І ввійшов у середину, й виміряв у стовпах коло дверей два лікті, а в дверях шість локот, а завширшки двері сїм локот.

4 І відміряв у йому двацять локот уподовж і двацять локот у шир храму, й сказав мені: Се сьвяте сьвятих.

⁵ І виміряв у стіні шість локот, а ширини в бокових свѣтлицях округи храму по чотири лікті.

⁶ Узбічних свѣтлиць було трийцять і три, свѣтлиця попри свѣтлицю. Вони входять у мур, що кругом в храму на свѣтлиці, так що вони повязані з ним, а таки до стіни самого храму не приторкаються.

⁷ І розширювавсь угору навкруги узбічними свѣтлицями, тим що храмова округа здіймалась висше та висше навкруги храму, й через те храм угорі був ширший, а з нижнього поверху входилось у верхній через середній.

⁸ І бачив я верх дому Божого навкруги; узбічні свѣтлиці в підвалині були мірою на цілу тичину — шість повних локот.

⁹ Завширшки були стіни в узбічних свѣтлицях ізнадвору пять локот, і був ще незабудований простір попри узбічні свѣтлиці храму.

¹⁰ А між свѣтлицями простору двацять локот округи всього храму.

¹¹ Дверима з узбічних свѣтлиць виходиться на порожню просторонь, одними дверима на півночний бік, а другими на полуденний бік, а завширшки ся порожня просторонь пять локот округи.

¹² Будівля перед майданом на західньому боці завширшки сімдесять локот; стіна ж сієї будівлі пять локот завширшки навкруги, а завдовжки вона девятьдесять локот.

¹³ І наміряв він у храму сто локот уподовж, а в майдані й у прибудівлі й у стінах його так само сто локот уподовж.

¹⁴ А ширина храму з правого боку та майдану від сходу — сто локот.

¹⁵ І довжину будівлі перед майданом по задньому боці з узбічними свѣтлицям по сім боці й по тім боці виміряв на сто локот, із серединою храму й з сінми

двора.

¹⁶ Одвірки в дверях і кратовані вікна й узбічні сьвітлиці навкруги в усіх трьох поверхах навпроти порогів обложені деревом і від помосту по вікна, вікна ж позатульовано.

¹⁷ Од верху над дверима й з середини в храму й знадвору й по всій стіні навкруги з середини й знадвору була різьба:

¹⁸ Були ж повирізувані херувими та пальми; пальми між двома херувимами, а в кожного херувима по два обличчя.

¹⁹ З одного боку обернене до пальми лице людське, а по другім боці до пальми — лице левине; так пороблено в усьому храму навкруги.

²⁰ Від помосту до верху дверей пороблені були херувими та пальми; так само й по стіні в храму.

²¹ У храму були чотиригранні пороги в дверях, та й сьвятиня була так само зроблена.

²² Жертівник був деревяний, заввишки три лікті, а завдовжки два лікті; і угли його й підніжки його й стінки його були з дерева. І сказав він мені: Се трапеза, що перед Господом.

²³ У храму й у сьвятині — по двоє дверей,

²⁴ А в обоїх дверях по обох боках двоє дверцят, по двоє дверей було з обох боків воріт;

²⁵ І пороблені були на їх, на дверях храму, херувими й пальми такі самі, як пороблено по стінах; а перед сіньми з надвору був деревяний поміст.

²⁶ І кратовані вікна з пальмами по сім і по тім боці сіней й в узбічних сьвітлицях храму й на деревяних ганочках.

42

¹ І вивів мене по задворку північною дорогою

й привів до сьвітлиць, що навпроти майдану й навпроти будівлі 'д півночі,

² До того місця, де воно коло півночних дверей має сто локот довжини, а пятьдесять локот ширини,

³ Насупроти дваццятьох локот середнього двору й насупроти помосту, що на задворку, були хідники один проти другого у три поверхи.

⁴ А перед сьвітлицями — сутки завширшки десять локот, а завдовжки сто локот; двері їх лицем на північ.

⁵ Верхні сьвітлиці вузші, тим що ганки забрали у їх дещо проти нижніх і середніх сьвітлиць сієї будівлі.

⁶ Вони — в три поверхи, а таких стовпів, як на дворах, нема в їх; тим і пороблено їх вузшими проти нижніх й середніх сьвітлиць, починаючи від помосту.

⁷ А знадвірня стіна насупроти сих сьвітлиць, од задворку лівобіч від сьвітлиць, — завдовжки пятьдесять локот,

⁸ Бо й сьвітлиці на задворку завдовжки тільки пятьдесять локот, а перед храмом сто локот.

⁹ А знизу прохід ід сим сьвітлицям на восточньому боці, як підходять ід ним із задворку.

¹⁰ По ширині дворової стіни од востоку перед майданом і перед будівлею були сьвітлиці.

¹¹ І прохід поперед ними такий самий, як і коло тих сьвітлиць, що обернені на північ, така ж, довжина, як і в тих, така ж і ширина й усі виходи в їх і розклад їх і двері в їх такі ж самі, як і в тих.

¹² Такі ж двері, як у сьвітлицях, що на полудне, та й до ввіходу в них — двері на самій дорозі, що вела просто вподовж стіни на схід сонця.

¹³ І сказав він мені: Сьвітлиці на північ і сьвітлиці на полудне, що перед майданом, се сьвітлиці сьвяті; тут бо сьвященники, що приступають до Господа, ідять жертви що найсьвятійші; там вони складають,

що найсвятіші жертви й хлібові приноси й жертви за гріх і жертви за переступ; се бо місце святиє.

¹⁴ Як увідуть священники туди, так неможна їм виходити з цього святиого місця на задвірок, докіль не зоставлять одіжі своєї, що в ній служили; вона бо свята; мусять понадівати на себе иншу одіж, і аж тоді виходити до людей.

¹⁵ Скінчивши ж вимірування храму з середини, вивів мене воротами, оберненими до востоку, та й став вимірувати його навкруги.

¹⁶ Виміряв його восточній бік міральною жердкою, та й наміряв жердкою всього пятьсот міральних жердок.

¹⁷ У півночньому боці наміряв тією ж тичиною всього пятьсот міральних тичин.

¹⁸ У полуденньому боці наміряв так само пятьсот міральних тичин.

¹⁹ Повернувши 'д західньому боку, наміряв тичиною пятьсот тичин.

²⁰ З усіх чотирьох боків виміряв він його. Навкруги була стіна завдовжки пятьсот міральних тичин, і пятьсот міральних тичин завширшки, щоб одділити святиє місце од несвятиого.

43

¹ І привів мене до воріт, до тих воріт, що обернені лицем 'д востоку.

² І се — слава Бога Ізрайлевого йде від востоку, а голос його, ніби гук вод многих, і землю осіяло від слави його.

³ Видиво се було таке ж саме, яке я бачив перше, як раз таке, яке я бачив, прийшовши заповісти пагубу містові, та й обидва видива схожі на ті, які бачив я при ріці Ховар. І впав я на лице моє.

4 І ввійшла слава Господня в храм брамою, оберненою лицем ід сходу сонця.

5 І підняв мене дух, і ввів мене в середній двір, і се — слава Господня сповнила весь храм.

6 І почув я когось, що говорить до мене з храму, й муж стояв коло мене,

7 Та й промовив до мене: Сину чоловічий! се місце престолу мого й місце під стопи ніг моїх, де жити му серед синів Ізраїля во віки; й не буде вже дом Ізраїлів поганити сьвятого імени мого, ні вони, ні царі їх, блудуванням своїм і трупами царів своїх на висотах їх.

8 Ставили вони порога свого коло мого порога й окови дверей своїх коло оков дверей моїх, так що тільки стіна була між мною й ними, й поганили сьвяте ймя моє гидотами своїми, що їх творили, за що я й вигублював їх у гніву мойму.

9 Тепер же вони пооддаляють од мене блудування своє й трупи царів своїх, і я буду жити серед них по віки.

10 Ти ж, сину чоловічий, звісти домові Ізраїлевому про сей храм, щоб вони взяли з него міру, й стали соромитись беззаконства свого.

11 І коли будуть соромитись всього того, що коїли, то покажи їм вид храму й розклад його, виходи й ввійходи його, всі начерки його та й всі встанови в ньому, й напиши перед очима в їх, щоб вони перестерігали всі начерки його й усі постанови про його та й їх опісля виконали.

12 Се закон про храм. На верху гори весь простір його навкруги, — місце пресьвяте. Се закон про храм.

13 А се розмір жертівника на лікті, — локіть із долонею: Основина в локіть, ширина так само в локіть, а пояс по всім краям його в одну пядь; се задній бік жертівника.

14 Від основини, що в землі, до нижнього виступу — два лікті, а завширшки — один локіть; від малого виступу до великого виступу — чотири лікті, а ширина його — один локіть.

15 Сам жертівник заввишки чотири лікті; з жертівника ж сягають угору чотири роги.

16 Жертівник на двацять локот завдовжки, а дванацять завширшки; він чотиригранний, на всі чотири боки рівен.

17 А майданець — завдовжки чотирнайцять локот, і чотирнайцять локот завширшки по всіх чотирьох боках його, а підвалина його на один локіть округи, сходи ж до його зі сходу сонця.

18 І сказав він мені: Сину чоловічий! так говорить Господь Бог: Оце постанови про жертівник на той день, як його зроблять на принос всепалень і на кропленне його кровю:

19 Сьвященникам із покоління Левіїного, з родини Садової, що до мене приступають, мені служити, говорить Господь, дай назимка з череди товарячої на жертву за гріх;

20 І возьми крові його та й покропи на чотири роги жертівника й на чотири угли в майданці, й на пояс округи, й сим робом очисти його й осьвяти його.

21 І возьми назимка на жертву за гріх та й спали його в призначеному місці дому за сьвятинею.

22 А на другий день принеси в жертву за гріх із козиної отари козла без скази, й нехай очистять жертівника так само, як очищали телцем.

23 Як же скінчиться очищення, принеси в жертву з товарячої череди назимка без скази, а з отари овечої баранця без скази,

24 І принеси їх перед лице Господне; й кинуть сьвященники на них соли, та й пожертвують їх на всепаленне Господеві.

25 Сім день буде приноситись у жертву за гріх по козлу на день; так само нехай приносять по телцю з товаричої череди й по барану з овечої отари без скази.

26 Сім день мають очищати жертівника й освячувати його й складати (присвячене, неначе) йому в руки.

27 Як же скінчаться сі дні, будуть на осьмий день і дальше сьвященники приносити на жертівнику ваші всепалення й подячні жертви, й я буду милосердним до вас, говорить Господь Бог.

44

1 І привів мене назад ід брамі знадвірній в сьвятиню, що повернена на схід сонця, й була вона зачинена.

2 І промовив до мене Господь: Брама ся буде зачинена, й не відчиниться, й ніяка людина не ввійде нею, бо Господь Бог Ізраїля увійшов нею, й буде вона зачинена.

3 Що ж до князя, то він, яко князь, сяде в їй, щоб їсти хліб перед Господом; входити ме дорогою воріт переддвірних, та й виходити ме тією ж дорогою.

4 Тоді привів мене дорогою брами північної навпроти храму, аж се — слава Господня сповнила дом Господень, і впав я на лице мое.

5 І промовив до мене Господь: Сину чоловічий! приймай до серця все, й дивись очима твоїми, та й слухай ушима твоїми все, що я говорю тобі про всі встанови дому Господнього й про всі закони що до його й приймай до серця твого все про входи в храм і про всі виходи з сьвятині.

6 І скажи непокірливому дому Ізрайлевому: Так говорить Господь Бог: Доволі з вас, доме Ізраїлів, творити всякі гидоти ваші,

7 Уводити чужинців необрізаних серцем і необрізаних тілом, щоб вона були в моїй сьвятині та поганили храм мій; (годі вам) підносити хліб мій, товщ і кров, та ломити завіт мій всякими гидотами вашими.

8 Ви не держали сторожі коло сьвятинь моїх, а становили намість себе їх на варту в сьвятині моїй.

9 Так говорить Господь Бог: Ніякий чужениця, необрізаний серцем і необрізаний тілом, не повинен ввходити в сьвятиню мою, ба й той приходень, що пробуває серед синів Ізрайлевих.

10 Так само й левіти, що покинули мене в тих часах, коли Ізраїль від мене одступив, а покинувши мене, блукали слідом за ідолами своїми, — й вони приймуть кару за провину свою.

11 Служити муть у сьвятині моїй хиба вартовиками коло брами храмової й прислужниками коло храму; вони будуть заколювати людям усепалення й інші жертви та стояти перед ними до вслуговування їм:

12 За те, що служили їм перед ідолами їх і були домові Ізрайлевому спокусою (спотичкою) до переступу, зняв я на них руку мою, говорить Господь Бог, і приймуть кару за провини свої:

13 Не будуть вони приступати до мене, щоб служити передо мною, й не будуть приступати до всіх сьвятинь моїх, до місця пресьвятого, а поносити муть безчесть свою за гидоти, що творили.

14 Призначу їх на сторожів при храму, до всякої послуги й до всього, що звелять їм робити.

15 А сьвященники з покоління Левіїного, синове Садокові, що під час одступу від мене синів Ізрайлевих повсячасно стояли на сторожі в сьвятині моїй, ті приступати муть до мене, щоб служити мені, й будуть стояти перед лицем моїм, щоб приносити

мені жир і кров, говорить Господь Бог.

16 Вони будуть виходити в сьвятиню мою й приступати до стола мого та пильнувати сторожі моєї.

17 Як прийдуть до воріт середнього двора, вдягати муться тоді в одіж лняну, бо вовняне не може бути на них під час служби в брамі середнього двора й в середині в храму.

18 Завивала на головах у них так само мають бути лняні та й спідня одіж на бедрах у них буде так само лняна; у поті не будуть підперезуватись.

19 А як треба буде вийти їм на двір до людей, тоді здіймати муть одіж свою, що в ній служили, й будуть зоставляти її в сьвятих сьвітлицях, а вдягатись в іншу одіж, щоб сьвятою одежою своєю не приторкатись до людей.

20 І голови свої не будуть вони голити, й волосся не запускати, а тільки нехай стрижуть собі голови.

21 І вина не буде пити ні один сьвященник, як йти ме в середній двір.

22 Ні вдови, ні розведеної з чоловіком не брати муть за себе, а можна їм тільки брати дівиць із насіння дому Ізрайлевого та вдовицю, що повдовіла по сьвященникові.

23 Вони мають навчати люд мій розбірати, що сьвяте, а що не сьвяте, й вияснювати йому, що чисте а що нечисте.

24 При спірних справах мають вони присутувати в суді й судити після постанов моїх, і допильновувати закони мої й установи мої, та сьвято держати суботи мої.

25 До мертвої людини щоб ніхто зміж них не приступав, щоб не зробитись нечистим; тільки задля батька-матері, задля сина й дочки, брата й сестри, що не була мужньою жоною, можна їм зробити себе

нечистими.

²⁶ Ба ще й по очищенню од сього належить йому долічувати сім день.

²⁷ А того дня, як треба йому приступати до сьвятині в середньому дворі, щоб служити при сьвятині, має він принести жертву за гріх, говорить Господь Бог.

²⁸ Що ж до їх паю, так я їх пай. І насліддя не давайте їм ув Ізраїлі, я бо їх наслідде.

²⁹ Годувати муться хлібовими приносами, жертвами за гріх та жертвами за переступ, та й все з обітів у Ізраїлі їм належиться.

³⁰ І первоплід із усякого врожаю в вас і всякі приноси, які б ні були ті приноси ваші, належаться сьвященникам, та й хліб із первоплоду в вас отдавайте сьвященникові, щоб над домом твоїм почивало благословенне.

³¹ Ніякої здохлятини й нічого роздертого звіром, ні з птаства, ні з скотини не їсти муть сьвященники.

45

¹ Як ділити мете землю паями, то одділіте сьвятий наділ Господеві у двацять і пять тисяч міряльних тичин завдовжки й у десять тисяч завширшки, щоб се займище було посьвятним у сьому обсязі його навкруги.

² Від його відпаде до сьвятині чотирокутник, округи по пятьсот міряльних тичин, а навкруги його майдан у пятьдесят локот.

³ Із сієї міри відмірай двацять і пять тисяч жердей завдовжки й десять тисяч завширшки, де стояти ме сьвятиня й пресьвяте.

⁴ Ся посьвятна частина землі буде належати до сьвященників, служителів у сьвятині, що приступають до служби Господеві. Се буде їм займищем на будинки й посьвятним паєм сьвятині.

5 Двайцять і п'ять тисяч тичин завдовжки й десять тисяч завширшки буде належати до левітів, служителів храмових, яко їх держава, де будуть проживати.

6 А на уділ городові дайте п'ять тисяч завширшки й п'ять тисяч завдовжки, навпроти сьвятого займища, виділеного Господеві; се має належати до всього дому Ізрайлевого.

7 Та й князеві призначіте пай по сім і по тім боці, попри посьвятний пай, відділений Господеві, й попри наділ міський на захід сонця з західнього боку й на схід сонця з східнього боку, завдовжки нарівні з кожним із тих паїв од західнього краю до східнього.

8 Се його земля, його держава в Ізраїлі, щоб князі мої вже не тіснили люду мого, та щоб оддали землю домові Ізрайлевому по поколіннях його.

9 Так бо говорить Господь Бог: Буде з вас, князі Ізрайлеві! Перестаньте кривдити та пригнітати, й чиніте суд і правду; годі вам витискати нарід мій із його держави, говорить Господь Бог.

10 Нехай буде в вас справедлива вага й справедлива ефа (міра) й справедлива кварта.

11 Ефа й кварта нехай будуть усюди однакової міри, щоб у кварталі містилась десятина гомера (корця), й ув ефі десятина гомера; міра їх має визначуватись після гомера.

12 У секлі — двацять гер; а двацять секлів, двацять п'ять і п'ятнайцять секлів становити муть мину (гривну).

13 Ось яку данину маєте давати князеві: шесту частину ефи від гомера пшениці й шестину ефи від гомера ячменю.

14 Установа ж про олію: від корця оливи — десятину кварта; десять батів (кварт) становлять гомер, бо в

гомері десять батів;

15 Одну вівцю від отари, що має дві сотні овець, з розкішного пасовища Ізрайлевого: — все 'це про хлібовий принос і про всепаленне й подячною жертву, та й про їх очищення, говорить Господь Бог.

16 Увесь нарід у землі має давати сей принос князеві в Ізраїлі.

17 А князь має приносити всепаленне й хлібові жертви й ливні в сьвята, й кожного нового місяця й у суботи, та ві всі празники дому Ізрайлевого; він має приносити жертву за гріх і хлібовий принос і всепаленне й жертву мирну на очищення дому Ізрайлевого.

18 Так говорить Господь Бог: У першому місяці, першого дня в місяці возьми з товаричої череди назимка без скази та й очисти ним сьвятиню.

19 Сьвященник нехай возьме крові з сієї жертви за гріх та й покропить на подвої в храмі й на чотирі угли жертівника в майдані й на подвої воріт серединнього двора.

20 Так само вчини й сьомого дня в місяці за тих, що провиняють нароком із з простоти, та й так очищайте храм.

21 У першому місяці, чотирнайцятого дня того місяця має бути в вас паска, сьвято семиденне, а тоді треба їсти опрісноки.

22 У сей день князь принесе за себе й за весь нарід в землі назимка на жертву за гріх.

23 І через сі сїм дні буде він приносити на всепаленне Господеві щодня по сїм назимків і по сїм баранів без скази, а на жертву за гріх щодня по козлу з козиної отари.

24 Хлібовою ж приносу має він приносити по ефі на барана та по гину оливи на ефу.

25 У сьомому місяці, на п'ятнайцятий день місяця, у

семиденне сьвято, має приносити що-дня те ж саме: таку ж саму жертву за гріх, таке саме всепаленне, стілько ж приносу хлібового й стілько ж оливи.

46

¹ Так говорить Господь Бог: Брама всерединнього двора, повернена лицем на схід сонця, має бути замкнена через шість робітніх днів, а в субітний день і в день нового місяця має бути відомкнена.

² Князь прийде через знадвірні сїни та й стане в подвоях сих воріт; і впорають сьвященники всепаленне його й подачню жертву його; й поклониться він Господеві з порозі воріт, та й вийде собі, а ворота зістануться незачиненими до вечора.

³ Та й нарід має поклонятись перед Господом коло ввіходу в ворота в суботи й в дні нового місяця.

⁴ А всепаленне, що принесе князь Господеві субітнього дня, має бути з шестерьох ягнят без скази та з барана без скази.

⁵ Хлібового ж приносу — ефа на барана, а на ягнята хлібового приносу, скілько рука його подасть; оливи же один гин на ефу.

⁶ У новомісячній день приносити ме він із товаричої череди назимка, без скази, а так само й шестеро ягнят та барана без скази.

⁷ Хлібового ж приносу дасть він ефу на телця й ефу на барана, а на ягнята, скілько рука його подасть, оливи же по гину на ефу.

⁸ А як приходити ме князь, так має ввіходити через переддвірре у брамі й тією ж дорогою виходити.

⁹ А як приходити ме люд землі перед лице Господне в сьвята, та хто ввійшов північною брамою на молитву, той має виходити брамою полуденною; не

буде виходити тією ж брамою, що нею увійшов, а має виходити протилежною.

¹⁰ І князь має бути серед них; як увіходять вони, ввійходить і він; а як вони виходять, виходить і він.

¹¹ А в свята й в урочисті дні хлібового приношення від його має бути по ефі на назимка й по ефі на барана, на ягнята ж — скільки подасть рука його, олії ж по гину на ефу.

¹² А коли князь по щирості своїй схоче принести всепаленне чи подячну жертву Господеві, так мають відомкнути йому браму, повернену на схід сонця, і він упорає свій принос і свою подячну жертву так само, як упорав субітнього дня, і вийде; а як вийде, замкнуть ворота.

¹³ Що-дня принось Господеві на всепаленне ягня-перволітка без скази; що ранку принось його;

¹⁴ І додавай до того хлібовий принос що ранку — шестину ефи та й оливи третину гина, щоб розмішати муку. Така віковічня постанова про хлібовий принос Господеві, по всі часи.

¹⁵ Нехай на всепаленне приносять ягня та хлібовий принос і олію що ранку повсячасно.

¹⁶ Так говорить Господь Бог: Коли князь дає которому синові свойму дар (в землі), так се має йти в наслідде й синам його; ся держава їх має бути наслідньою.

¹⁷ Коли ж він дасть із насліддя свого в дарі которому підвластному свойму, то се буде належати тому тільки до року визволу, а тоді вернеться до князя. Тільки до синів його має переходити наслідде його.

¹⁸ Та князеві не можна забирати насліднього паю у людей, витискаючи їх із держави їх. Тільки з власної держави можна йому наділяти дітей своїх, щоб нікого з мого люду не виганяно з держави його.

¹⁹ І привів мене тим ходом, що збоку в брамі, до

святих світлиць про священників, повернених на північ, і се — там одно місце зкраю на захід.

²⁰ І промовив до мене: Се те місце, де священники мають варити жертву за гріх, і за переступ, та пекти хлібовий принос, не виносячи його до надвірніх сіней, на освяту люду.

²¹ І вивів мене до задвірніх сіней, і провів мене по чотирьох кутах сіней, і ось, в кожному куті сіней ще сінки.

²² У всіх чотирьох кутах були криті сінки, завдовжки сорок локот, а завширшки трийцять; однієї міри в усіх чотирьох кутах.

²³ І навкруги всіх їх чотирьох — стіни, а при стінах пороблені куховарні навкруги.

²⁴ І сказав мені: Се куховарні, де слуги храму варити муть жертви людські.

47

¹ Тоді привів мене назад ід храмовим дверям, і се — зпід порога храму тече вода на схід сонця; храм бо стояв передом на схід сонця, а вода текла з під правого боку в храму від полуденнього боку в жертівника.

² І вивів мене північними воротами, й знадвірньою дорогою обвів мене до знадвірніх ворот, і се — вода тече по правому боці.

³ Як пійшов той муж ід востоку, держучи в руці поворозку, відміряв тисячу локот, та й завів мене в воду; води було по кісточки.

⁴ І відміряв ще тисячу, та й повів мене по воді; води було по коліна. І ще відміряв тисячу локот, та й повів мене далій; води були по поясниці.

⁵ І ще відміряв тисячу, та тут була вже така течія, що я не міг брести, бо вода була так високо, що треба було плисти, а перебрести сього потоку не було можна.

6 І сказав мені: Бачив, сину чоловічий? та й повів мене назад ід берегу сього потоку.

7 І як прийшов я назад, аж се — по берегах потоку багато дерева по сім і по тім боці.

8 І промовив до мене: Ся вода тече в восточню сторону краю, попливе рівниною та й увійде в море; і зробляться води його здоровими.

9 І всяка животина, що там пливає, де ввійдуть сі води, буде жити, й буде риби вельми багато, тим що ввійде туди ся вода, й води в морі зробляться здоровими, й куди ні ввійде сей потток, там усе жити ме.

10 І стояти муть понад водою рибалки від Енгадди до Еглайму, й закидати муть неводи. Риби буде всякого роду, й як у великому морі, буде риби дуже багато.

11 Болота його й затони його, що не зробляться здоровими, позоставляються на сіль.

12 Понад потоком по узберіжжях його по сім і по тім боці рости ме всяке дерево, що дає харч; листе його не буде вянути й плоди на йому не будуть уменшатись; що місяця поспівати муть нові, тим що вода про них тече з сьвятині; плоди їх ййти муть на харч, а листе — на ліки.

13 Так говорить Господь Бог: Ось вам розграниченне, по якому вам ділити землю в наслідде дванайцятьом поколінням Ізрайлевим: — Йосифові два паї.

14 І наслідуйте її, як один, так і другий; я бо, піднявши руку мою, клявся наділити її вашим отцям; от і буде земля ся вашим насліддем.

15 А се гряниця країни: На північньому конці, починаючи од великого моря, через Хетлон, по дорозі в Зедад,

16 Емат, Берот, Сибарим, що між Дамаським

і Ематським займищами, до Газар-Тихон, що на гряниці Аврана.

17 І буде гряниця від моря до Газар-Енону, гряниця з Дамаським займищем, а дальше на півночі займище Емат; от, се півночній бік.

18 А з восточнього боку ведіть гряницю проміж Авраном і Дамаском, між Галаадом і землею Ізраїльською попри Йордань до восточнього моря; се восточній бік.

19 А полуденній бік від Тамару до вод переріку коло Кадесу, й попри потік до великого моря; се полуденній бік на полудні.

20 Західня ж гряниця — велике море, від полуденньої гряниці до місця проти Емату; се західній бік.

21 І поділіте собі землю сю на паї після поколінь Ізраїлевих.

22 А поділіть її по жеребу в наслідде собі й чужоземцям, що пробувають у вас, що породили діти в вас, і маєте вважати їх на рівні з синами Ізраїлевими, з природніми осадниками, й ввійдуть вони з вами в пай серед поколінь Ізраїлевих.

23 В которому поколінні живе чужоземець, у тому й дайте йому наслідде його, говорить Господь Бог.

48

1 А се ймення поколінь: На північному боці по дорозі від Хетлону, що веде в Емат, Газар-Енон, од північної гряниці Дамаського займища, по дорозі до Емату: все це од востока до моря — один пай Данові.

2 Попри гряницю Данову, од восточнього краю до західнього — се один пай Асирові.

3 Попри гряницю Асирову, од восточнього краю до західнього, се один пай Нефталієві.

⁴ Попри гряницю Нефталієву, од восточнього боку до західнього, се один пай Манассіїв.

⁵ Попри гряницю Манассієву од восточнього боку до західнього, се один пай Ефраїмові.

⁶ Попри гряницю Ефраїмову од восточнього краю до західнього, се один пай Рубеніві.

⁷ Попри гряницю Рубеніву од восточнього краю до західнього, се один пай Юді.

⁸ А попри гряницю Юдину, од восточнього краю до західнього, се сьвятий пай, завширшки дваїцять і пять тисяч тичин, а завдовжки на рівні з иншими паями, од восточнього краю до західнього; серед його буде сьвятиня.

⁹ Пай, що присьвятите Господеві, буде завдовжки в дваїцять і пять тисяч, а завширшки в десять тисяч тичин.

¹⁰ А сей сьвятий пай буде належатись сьвященникам — на північ дваїцять і пять тисяч, ід морю завширшки в десять тисяч і 'д востоку завширшки десять тисяч, а 'д полудню завдовжки дваїцять і пять тисяч тичин; серед його же буде сьвятиня Господня.

¹¹ Се присьвятите сьвященникам із синів Садокових, що стояли на моїй варті, що за часу відступництва синів Ізрайлевих не відступили від мене, як инші левіти.

¹² До них належати буде ся частина землі з пресьвяченого паю, сьвятиня сьвятинь, коло гряниці левітів.

¹³ І левіти одержать так само коло сьвященничої гряниці дваїцять і пять тисяч тичин завдовжки й десять тичин завширшки; вся довжина дваїцять і пять тисяч, а ширина десять тисяч жердок.

¹⁴ І з сього паю не можна їм ні продати, ні проміняти, й первоплоди з землі не можуть переходити ні до кого другого, бо се присьвячене

Господеві.

15 А останок пять тисяч тичин завширшки з дваццятьма й пятьма тисячами завдовжки призначається місту на спільне користування, на осадництво й на пригороди. Город буде в середині.

16 І се розмір його: півночній бік чотири тисячі й пятьсот, а західній бік чотири тисячі й пятьсот жердок.

17 А передмістя городу од півночі двісті й пятьдесят, і од полудня двісті й пятьдесят і од заходу двісті пятьдесят тичин.

18 А що зістанеться з довжини проти присвяченого паю — десять тисяч тичин ід востоку й десять тисяч ід заходу проти присвяченого паю, — то вроджай із цієї землі має обертатись на харчування робочих у місті.

19 Робити ж у городі можна робітникам із усіх поколінь Ізраїлевих.

20 Увесь одділений пай завдовжки дваццять і пять тисяч і завширшки дваццять і пять тисяч жердок, чотирикутний, виділите в присвячений пай, притуливши до того й держави городські;

21 А останок князеві. Як попри присвячений пай, так і попри держави городські, проти дваццятьох і пятьох тисячей жердок до восточної грانیці паю, й на захід проти дваццятьох і пятьох тисячей коло західної грانیці, розмірно до сих паїв — пай князеві, так що присвячений пай і съятиня будуть по середині в його.

22 І те, що від держав левітських і від держав міських зістається проміж ними, належати буде так само до князя. Промежок між грانیцею Юдиною й між грانیцею Беняминовою належати ме до князя.

23 Останок же од поколінь: — з восточного краю до західного — один пай Беняминові.

24 Коло грانیці Беняминової од восточного краю

до західнього — один пай Симеонові.

²⁵ Коло гряниці Симеонової од восточнього краю до західнього — один пай Иссахарові.

²⁶ Коло гряниці Иссахарової од восточнього краю до західнього — один пай Забулонові.

²⁷ Коло гряниці Забулонової од восточнього краю до західнього — один пай Гадові.

²⁸ А коло гряниці Гадової на полуденньому боці йде полудення гряниця від Тамару до вод переріку коло Кадесу, вповдовж потока до великого моря.

²⁹ Се земля, що ви поділите по жеребу поколінням Израйлевим, і се їх паї, говорить Господь Бог.

³⁰ А се виходи (брами) городські: з півночного краю міри чотирі тисячі й пятьсот тичин.

³¹ І городські брами будуть зватись іменами поколінь Израйлевих. Ід півночі три брами: брама Рубенова одна, брама Юдина одна, брама Левієва одна.

³² І з восточнього боку міри чотирі тисячі пятьсот тичин, і три брами: брама Йосифова одна, брама Беняминова одна, брама Данова одна.

³³ І з южного боку міри чотирі тисячі й пятьсот, і три брами: брама Симеонова одна, брама Иссахарова одна й брама Завулонова одна.

³⁴ З морського боку міри чотирі тисячі й пятьсот, і брам тут три: брама Гадова одна, брама Асирова одна, брама Нефталієва одна,

³⁵ Всього вкруги вісімнайцять тисяч тичин. Імя ж городу з того дня буде: Там Господь.

Біблія

The Holy Bible in Ukrainian, Bob Jones University 1996

copyright © 1996 Bob Jones University

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Bob Jones University

The Ukrainian Version of the Bible. Copyright © 1996 Bob Jones University. Use of the work for profit making purposes is expressly forbidden. This work may not be copied or reproduced in any way for the purpose of profitable business ventures. Its publication has been financed on a nonprofit basis for the express purpose of propagating the gospel of the Lord Jesus Christ. Nonprofit uses of the material for the exclusive purpose of propagating the gospel of the Lord Jesus Christ are expressly permitted provided that the work is in no way modified and provided that those who use it hold strongly to the doctrines of the verbal plenary inspiration of the Bible, the deity and humanity of the virgin-born Son of God, the Lord Jesus Christ, the physical bodily resurrection of our Lord, and otherwise hold to the fundamental doctrines of the Christian faith.

2025-01-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 15 May 2025 from source files dated 15 May 2025

db2d1414-1c39-5590-ac84-c16ebddb82e5